

KONTRAP

www.eksegersi.gr

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 780 - 14 ΙΟΥΝΗ 2014

1,30 ΕΥΡΩ

Εκθεση ΔΝΤ

Επαναφορά
στη σκληρή
μνημονιακή
πραγματικότητα

ΣΕΛΙΔΑ 8

Αλλαξαν
«κορίτσια»!

ΣΕΛΙΔΑ 3

Κατατέθηκε
το νομοσχέδιο
για τις φυλακές-
κολαστήρια

ΣΕΛΙΔΑ 9

Η Μεγάλη
των Γιάπις
Σημιτική Σχολή

ΣΕΛΙΔΑ 7

ΣΥΡΙΖΑ

Προσκύνημα
στον πύργο του
«σούπερ-Μάριο»

ΣΕΛΙΔΑ 16

Κάτοικοι Ν. Φιλαδέλφειας
Ξεσηκώνονται για
την υπεράσπιση
του Άλσους

ΣΕΛΙΔΑ 12

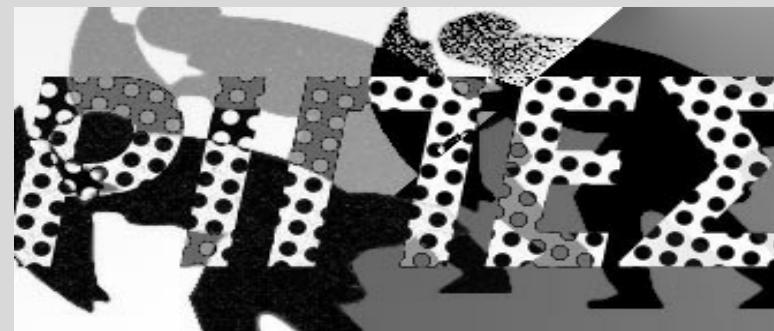
**ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΝΕΑ ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΑ!**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

14/6: Ημέρα εθελοντή αιμοδότη, ημέρα των bloggers, ΗΠΑ, Δανία: Ημέρα σπημαίας (1777, 1219) 14/6/1907: Δικαιώμα ψήφου στης Νορβηγίδες 14/6/1928: Γέννηση Τσε Γκεβάρα 14/6/1936: Θάνατος Μαξίμ Γκρόκι 14/6/1982: Τέλος πολέμου Φόδλαντ 14/6/1993: Η Τανσού Τσέλερ γίνεται η πρώτη γυναίκα πρωθυπουργός της Τουρκίας 15/6: Ημέρα γονιμότητας, ημέρα ανέμου, ημέρα κατά κακομεταχείρισης ηλικιωμένων 15/6/1905: Στασιάζει το πλήρωμα του θωρηκτού «Ποτέμκιν» 15/6/1906: Καροτομείται ο δολοφόνος του πρωθυπουργού Δηλιγιάνη Αντώνιος Κωσταγερακάρης 15/6/1945: Θάνατος Αρη Βελουχιώτη 15/6/2000: Ο συνοριοφύλακας Γ. Πιστόλας σκοτώνει τον 25χρονο Πακιστανό Γιοβάλ Μπατζάρ (Μεγάλο Δέρειο) 16/6: Ημέρα συμπαράστασης στους μαύρους της Νότιας Αφρικής, ημέρα πάτερα 16/6/1929: Απεργία λιμενεργατών των Πειραιών, αιματηρές συγκρούσεις και συλλήψεις 16/6/1952: Γέννηση Γιώργου Παπανδρέου 16/6/1955: Αποτυχημένο πραξικόπημα στην Αργεντινή, 160 νεκροί 16/6/1960: 20.000 αριστεροί καταλαμβάνουν με έφοδο την ιαπωνική βουλή, 870 τραυματίες 16/6/1963: Παραίτηση Κωνσταντίνου Καρφαναλή 17/6: Ημέρα κατά ερημιτοίσης και ξηροσίας, Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1944) 17/6/1856: Ιδρυτικό συνέδριο του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος (ΗΠΑ) 17/6/1885: Φτάνει στο λιμάνι της Νέας Υόρκης το άγαλμα της ελευθερίας, δώρο των Γάλλων προς τους Αμερικανούς 17/6/1907: Ενας νεκρός και δεκατέσσερις τραυματίες στον Πειραιά σε επεισόδια λόγω εκλογών 17/6/1939: Τελευταίο θύμα δημόσιου αποκεφαλισμού στη Γαλλία ο Ευγένιος Βάιντμαν 17/6/1946: Αρχή συνδιάσκεψης Πότσδαμ (Τσόρτσιλ, Στάλιν, Τρούμαν) 17/6/1953: Εξέγερση κατά του σοσιαλιστικού καθεστώτος στο Ανατολικό Βερολίνο 17/6/1962: Ιδρύεται ο Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων 17/6/1988: Αποφυλακίζεται ο Κλάουζ Γίνσχε (RAF) μετά από 16 χρόνια φυλάκιση και αποκήρυξη της τρομοκρατίας 17/6/1997: Υπογραφή συνθήκης Αμυντερνταμ 18/6: Σεϊχέλες: Εθνική γιορτή 18/6/1863: Διακόσιοι νεκροί σε συγκρούσεις «Ορεινών» και «Πεδινών» στην περιοχή της Ομόνοιας 18/6/1946: Ιδρυση ΝΑΤΟ 18/6/1956: Τερματίζεται ο έλεγχος του Σουέζ από την Αγγλία 18/6/1988: Αποτυχημένη απόπειρα κατά πρωθυπουργού Τουργκούτ Οζάλ 18/6/1999: Αμνηστία σε 94.000 φυλακισμένους στη Ρωσία 19/6: Ημέρα δρεπανοκυττάρωσης, Κουβέιτ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1961), Τρινιδάδ-Τομπάγκο: Ημέρα εργασίας 19/6/1970: Η γαλλική επανάσταση καταφεγγίτη την τάξη των ευγενών 19/6/1912: Καθιερώνεται στις ΗΠΑ η οχτάρωρη εργασία 19/6/1933: Η Γαλλία προσφέρει πολιτικό άσυλο στον Τρότσκι 19/6/1990: Καταφεγγίτη των φυλετικών διαχωρισμών σε δημόσιους χώρους στη Νότια Αφρική 19/6/2000: Η Ελλάδα υπογράφει την ένταξή της στην ΟΝΕ.

● Delete, total erase, πώς το λένε; ●●●

Η σήλη διαγράφει όλα τα έως τώρα πουλέν της ●●● Γιακουμάτος, Πολύδωρας, Τζάκρο, οι πάντες πάρινουν τον πούλο, για να χωρέσει ο ένας και μοναδικός ●●● Paul Geroulanos the great (και όχι Paul the gardener, όπως λένε οι κακεντρεχείς), ο πορφυρογένητος, ο ιχνοπαραγώγος ●●● «Αντί να προσποιούμαστε ότι ο σοσιαλισμός πέθανε, είναι ώρα να δυμίσουμε στην κοινωνία γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε χωρίς αυτόν» ●●● Μόνο ο ανώνυμος Πασόκος των αρχών της δεκαετίας του '80, που έλεγε με σεβασμό «κύριε σύντροφε», μπορεί να συγκριθεί μαζί του ●●● Ιωάς και ο γερο-παπατζής (συνονόματος και παπούς του ΓΑΠ) με το «και εις την λαοκρατίαν πιστεύομεν» του 1944 ●●● Εχω μια συμβουλή προς τον ΣΥΡΙΖΑ ●●● Αντί να πάρινουν ως συμβούλους διάφορους απίδανους Αμερικανούς (τους ίδιους που χαντάκωσαν τον ΓΑΠ), να απευθυνθούν στον κύριο Νάνα Κουάκου Μπόνσαμ ●●● Ποιος είναι αυτός; ●●● Εδώ σας έχω,

γατάκια ●●● Είναι ο διασημότερος μάγος της Γάνα, ο και «Δαιμόνας της Τετάρτης» ονομαζόμενος ●●● Τελευταίο κατόρθωμά του, το οποίο πέτυχε χρηματοποιώντας τέσσερα σκυλιά, με τα οποία δημιούργησε το ειδικό πνεύμα «Καβίρι Καπάμ», ήταν οι συνεχείς τραυματισμοί του Κριστιάνο Ρονάλντο, ώστε να μην αγωνιστεί στο Μουντιάλ κατά της Γάνα ●●● Για τον Βενιζέλο, βέβαια, μπορεί να χρειαστεί περισσότερα σκυλιά, αλλά τόσα αδέσποτα υπάρχουν στην Αδήνα, δε όταν υπάρχει πρόβλημα ●●● Σημασία έχει να φέρει τον Νάνα Κουάκου ο ΣΥΡΙΖΑ, μπας και δέσει την αυτοδυναμία ●●● Ποιος

είναι ο πιο ευτυχισμένος άνδρωπος στους ΑΝΕΛ; ●●● Ο Μαρίας φυσικά ●●● Μετακομίζει Βρυξέλλες, εξασφάλισε ένα σκασμό λεφτά μηνιάως και μπορεί άνετα να σχεδιάσει το μέλλον του, αφήνοντας τους άλλους να βουρλίζονται ●●● Ποιος είναι ο πιο δυστυχισμένος δεν το ωράμε, δεωρείται αυτονότο ●●● Αν και μερικοί επιμένουν ότι και για να δεις το αυτονότο πρέπει να διαδέτεις ένα μίνινουμ πυαλού ●●● Την Τετάρτη ο ΣΥΡΙΖΑ πούλησε το άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας στον Μελισσανίδη και την ίδια μέρα το Τήμα Οικολογίας και Περιβάλλοντος εξέδωσε πύρινη ανακοίνωση για

την «Παγκόσμια Μέρα Περιβάλλοντος»

●●● Λεπτομέρεια: το συγκεκριμένο Γιώργο δεν είχε ιδέα, ούτε ρωτήθηκε για το παζάρι που έκαναν οι Φλαμπουράρης με το Στρατούλη στα γραφεία του ομίλου Μελισσανίδη ●●● Δεν μπορεί να πεις, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόρμα δημοκρατικά οργανωμένο ●●● Τόσα στοιχήματα παιζονται για το ποιος ή ποια δα είναι ο/η επόμενος/η που δα κουνήσει μαντήλι στον Καμμένο, ας δώσει και η σήλη την πρόβλεψη της ●●● Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά ●●● Οσο πιο δυνατά διαθεβαίνει κάποιος/α ότι δε φεύγει τόσο πιο κοντά στην πόρτα βρίσκεται ●●● Πόσο γελοίος πρέπει να είσαι για να εκδώσεις δελτίο Τύπου με τίτλο «Ένα χρόνο μετά συνεχίζουμε για ελεύθερη ΕΡΤ»; ●●● Η συριζική ηγεσία της ΠΟΕΣΥ μάλλον έχει χάσει το μέτρο της γελοιότητας ●●● Κωστάκη (Σκανδαλίδη), όπως καταλαβαίνεις, με το delivery boy του Μπένι, τον Οδυσσέα (Κωνσταντινόπουλο) δα διαλέγεσαι πλέον ●●● Ούτε καν με τον Πρωτόπαπα ή τον Κουκουλόπουλο ●

◆ Ο Τσίπρας πήγε στον Παπούλια και το Ζήτησε να ασκήσει το (ανύπαρκτο) προνόμιο του για να πάει η χώρα σε εκλογές το ταχύτερο δυνατόν, λόγω δυσαρμονίας της σημερινής Βουλής με το λαϊκό αίσθημα. Σε απάντηση του διαβήματος Τσίπρα, ο Παπούλιας συνυπέγραψε με τον Σαμαρά το προεδρικό διάταγμα για το αιφνιδιαστικό κλείσιμο της Ολομέλειας της Βουλής, για το οποίο δεν είχε ενημερωθεί κανένα κόμμα της αντιπολίτευσης!

◆ Ο Καμμένος απειλούσε θεούς και δούλωνες και προκαλούσε τους βουλευτές του να δεσμευτούν ότι δεν πρόκειται να ψηφίσουν πρόσεδρο της Δημοκρατίας τον ερχόμενο Μάρτη, όμως ο Χαϊκάλης και ο Μελάς διαφράνουσαν, υποστηρίζοντας ότι δεν υπάρχει λόγος το κόμμα να βιάζεται και να δεσμεύεται από τώρα για ένα ζήτημα που θα τεθεί μετά από εννιά μήνες. Τι δεν κατάλαβες, πρόεδρε Πάνο;

◆ «Ο Σικόρσκι είναι ένας άνθρωπος που μπορεί να γε-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

φυρώσει την Ανατολή με τη Δύση στην Ευρώπη. Εχει καλούς δεσμούς με την Ουάσιγκτον και δεν χρειάζεται εκπαιδευση, όπως η Αστον». Αυτά έγραψε στους New York Times ο Κλέμενς Βέργκιν, αρθρογράφος της Welt. Ο Ράντοσλαβ Σικόρσκι είναι υπουργός Εξωτερικών της Πολωνίας και προτάθηκε από τον πρωθυπουργό της Ντόναλτ Τουσκ ως διάδοχος της Κάθιριν Αστον στο «υπουργείο Εξωτερικών» της ΕΕ. Η διαδρομή του Σικόρσκι είναι το «λόρμπινγκ» που κάνουν οι Αμερικανοί υπέρ του. Φυγάς από την Πολωνία το 1981, ζήτησε και προτάθηκε από τον πρωθυπουργό της Σουηδίας σε δύο βάρκες, γιατί αυτή την περίοδο έχει φουρτούνα και «στο πρώτο κούνημα θα πέσεις και όταν πέσεις στη θάλασσα, δεν είσαι μόνος σου». Υπάρχουν και πολιτικοί και οικονομικοί καρχαρίες και θα σε φάνε». Να τον α-

κούτε τον Στρατούλη, κύριοι και κυρίες της ΔΗΜΑΡ και του Ποταμίου. Αυτός ξέρει. Πώς νομίζετε ότι κατάφερε να σύρει τον ΣΥΡΙΖΑ στην «αυλή» του Μελισσανίδη, παζαρεύοντας νυχτιάτικα στα γραφεία της Aegean; Για να μην τον φάει ο καρχαρίας, τον μπούκωσε με μερικά στρέμματα από το Αλσος της Νέας Φιλαδέλφειας

και ησύχασε. Το ίδιο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ (και της Αριστερής Πλατφόρμας) πιλοδότησε ως εξής δελτίο Τύπου που εξέδωσε για μια συνέντευξή του: «Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν υποχωρεί στις πιέσεις του πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου! Πολύ καλό, το άλλο με τον Τότο το ξέρετε;

◆ Τι αναγκάζεται να κάνει ο άνθρωπος για να γίνει υπουργός! Ο Βορίδης έδωσε συνέντευξη στο «Εθνος» (πρωτοσέλιδη παρακαλώ) και ο τίτλος ήταν πως ζητάει «την ποιμαντική της άρνησης του Ολοκαυτώματος! Ποιος; Ο Βορίδης! Αμα, όμως, πρέπει να εξευμενίσει το σιωνιστικό λόμπι, γλείφεις εκεί που έφτυνες.

Αλλαξαν «κορίτσια»!

Ηδιαφορά μιας κυβέρνησης από ένα μπουρδέλο είναι γνωστή: στο μπουρδέλο αλλάζεις «κορίτσια» και οι δουλειές ανεβαίνουν, ενώ στην κυβέρνηση πρέπει ν' αλλάζεις πολιτική (έστω και σε δευτερεύοντα ζητήματα), για να ελπίζεις ότι μπορεί να ξανακερδίσεις την πελατεία. Παρά ταύτα, σε ένα ρευστό πολιτικό σκηνικό, με το λαό μπαλτισμένο και καθηλωμένο, σ' ένα σκηνικό όπου κυριαρχεί η γκεμπελίστικη προπαγάνδα, μπορείς να ελπίζεις ότι βάζοντας κάποια γκεσέμια της «λαϊκής δεξιάς» στην κυβέρνηση, από τη μια θα κατακλύζεις καθημερινά τα ραδιοκάναλα και από την άλλη θα δημιουργήσεις «ρεύμα επανόδου» μιας μεριδιας των αικροδεξιών ψηφοφόρων και όρα επανάκμψης όσων στελεχών απομακρύνθηκαν τα τελευταία χρόνια από το μαντρί.

Ο νέος ανασχηματισμός-οπερέτα του Σαμαρά (πάλι το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος, όπως και πέρσι), που παρουσιάζεται ως «σαφωτικός» και ως «νέο ξεκίνημα», μοιάζει να έγινε για να φλυαρούν καθημερινά από τα τηλεπαράθυρα, με υπουργική ιδιότητα πλέον, ο Γιακουμάτος, ο Ντινόπουλος, ο Βορίδης, η Παπακάστα και η Βούλτεψη. Το μοναδικό πρόσωπο υπουργού που θα μπορούσε να σηματοδοτήσει κάτι σε επίπεδο πολιτικής, αυτό του υπουργού των Οικονομικών, προέρχεται από τη μεγάλη των τραπεζιτών σχολή, όπως και ο Στουρνάρας, και διορίστηκε στο πόστο του με τη σύμφωνη γνώμη του Βερολίνου και των Βρυξελλών, που είχαν φροντίσει να ρίξουν προειδοποιητικές βολές σε χρόνο μηδέν μετά την καρατόμηση του Θεοχάρη: η οικονομική πολιτική είναι δική μας υπόθεση.

Αυτή τη φορά ο Σαμαράς σχημάτισε πράγματα... μικρό και ευλικό κυβερνητικό σχήμα. Αντί για 41, διόρισε 45 υπουργούς, αναπληρωτές υπουργούς και υφυπουργούς. Δεν έβγαινε αλλιώς ο λογαριασμός, γιατί έπρεπε να βολευτούν και ο ίδιος και ο συνεταίρος του ο Βενιζέλος. Ο Σαμαράς έπρεπε να βολέψει ομάδες και γεωγραφικές ενότητες, να ικανοποιήσει προσδοκίες βιολετών και να καλλιεργήσει προσδοκίες σε άλλους για τον επόμενο ανασχηματισμό, ενώ ο Βενιζέλος έπρεπε να δείξει στους Πασόκους ότι πήγε τόσο καλά στις εκλογές που κατάφερε να βολέψει περισσότερους σε κυβερνητικούς θώκους. Πάλι καλά που το κοντέρ σταμάτησε στο 45.

Υπάρχουν, βέβαια, αυτοί που ξεχωρίζουν στο νέο κυβερνητικό σχήμα, με πρώτο τον γίγαντα Μάκαρο Γιακουμάτο, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα είχε αποφανθεί ότι ο Σύνταγμα είναι... πράκτορας του ΣΥΡΙΖΑ. Η πλάκα είναι πως ο Γιακουμάτος θα είναι υφυπουργός του Δένδια, τον οποίο στις 19 του περισσότερου Μάρτη περνούσε «γενένες δεκατέσσερις» από τη βήμα της Βουλής, καπηγορώντας τον ότι σχεδίασε τη σύλληψη της συζύγου του για χρέο προκειμένου να τον βλάψει πολιτικά. Δεν κωλώνει όμως σε κάπι τέτοια ο Μάκαρος. Αρκεί που ξαναβρέθηκε στην κυβέρνηση.

Δεύτερος είναι ο άλλος γίγαντας, ο Κουκοδήμος, για τον οποίο –παραδόξως– δεν έγινε και πολλή συζήτηση. Είναι αυτός που το Γενάρη του 2008 πήγαινε στον φίλο του Ζούγκλα, για να μεταφέρει πρόταση του τότε επικεφαλής του ΣΔΟΕ Κλαδά «να τα βρουν», με εκατέρωθεν ανταλλάγματα. Ακολούθησε ένα σύστριγγλο, το οποίο έκανε ρόμπα τον Κουκοδήμο, αλλά στη συνέχεια ξεχάστηκε (όπως και το σκάνδαλο Ζαχόπουλου, στα απόνερα του οποίου «κολυμπούσε» και η διαμεσολάβηση Κουκοδήμου).

Όταν ο Σαμαράς δήλωνε, τη βραδιά των ευρωεκλογών, ότι «έλαβε το μήνυμα», εννοούσε αυτό που επιχείρησε με τον ανασχηματισμό: άθικτη η οικονομική πολιτική και σαρωτικές αλλαγές στα πρόσωπα, ώστε όλη η δεξιά να στρωθεί στη δουλειά ενόψει των επόμενων εκλογών. Εχωσε όλη τη «λαϊκή δεξιά» της Β' Αθήνας στην κυβέρνηση, για να δημιουργήσει ανάχωμα στις διαρροές ψήφων προς τους νεοναζί. Άλλαξε τον Μπουμπούκο (που δεν τον γουστάριζαν όχι μόνο γιατροί και φαρμακοποιοί, αλλά ακόμη και οι φαρμακοβιομήχανοι) με τον Διόσκουρο του Βορίδη, ο οποίος εμφανίζεται ως περισσότερο σοβαρός και λιγότερο προκλητικός (ζήτημα στιλ, όχι ουσίας). Ο Μπουμπούκος χρησιμοποιήθηκε σαν delivery boy για μεγάλες ανατροπές στο χώρο της Δημόσιας Υγείας και αφού έκανε τη δουλειά, πετάχτηκε σαν στυμμένη λεμονόκουπτα.

Εκανε εκτεταμένο «ροτέισον», διώχνοντας ακόμη και δικούς του ανθρώπους (Παναγιωτόπουλο, Μιχελάκη, Αρβανιτόπουλο), ορισμένοι από τους οποίους υποδεικνύνται, εμμέσως πλην σαφώς, ως υπεύθυνοι για ήττες στις τοπικές εκλογές (ο Μιχελάκης για τη μη εκλογή Σγουρού, ο Αρβανιτόπουλος για την έκθεσή του στο πλευρό του

Μώραλη, η Μακρή για τη στήριξη του Μπέου). Ο Παναγιωτόπουλος έμεινε δυο χρόνια στην κυβέρνηση, οπότε ήταν καιρός να περάσει στον πάγκο, ο Χατζηδάκης θεωρήθηκε ως βολικό θύμα, λόγω της νεοφιλελεύθερης ιδεοληψίας του, που την έβγαζε σε κάθε πολιτική του πρωτοβουλία ως υπουργός, ενώ ο Σίμος έτσι κι αλλιώς ήταν αναλώσιμος.

Ταυτόχρονα, ο Σαμαράς έβαλε στην κυβέρνηση ένα σωρό στελέχη που είχαν στηρίξει τη Μπακογιάννη το 2009 (Γιακουμάτο, Ορφανό, Ντινόπουλο, Βούλτεψη, αικόμη και τον Λαμπρόπουλο με τον οποίο ήταν στα μοχαΐσια στη Μεσσηνία). Ισως να έχει κλείσει και συμφωνία για την αποστολή της Μπακογιάννη στις Βρυξέλλες, αν και οι διαρροές από το Μαξίμου λένε πως απλά η υποψηφιότητα Μπακογιάννη «παίζει», όπως στην κυβέρνηση.

Αν δει κανείς τις αλλαγές που έκανε ο Σαμαράς από άποψη πολιτικής σημειολογίας, θα διαπιστώσει ότι προσπαθεί να δεξεις ένα πιο σκληρό δεξιό πρόσωπο, κυρίως στο επίπεδο της προπαγάνδας, το μόνο στο οποίο η κυβέρνηση του μπορεί να παίξει, αφού η πολιτική είναι δεδομένη. Ακόμη και ο Κικλιάς, λέγεται ότι δεν σταλήκησε στο υπουργείο Μπάτσων και Καταστολής από καρφαπτόλα ή ελλείψει άλλου, αλλά γιατί έχει φτιάξει «μηχανισμό» στους μπάτσους από την εποχή που ασχολούνταν με το δήμο Αθήνας και την περιφέρεια Αττικής και έτσι μπορεί να τραβήξει ψηφοφολάκια από τη Χρυσή Αυγή.

Είναι αυτή μια εκλογική κυβέρνηση; Και ναι και όχι. Ασφαλώς, ο Σαμαράς δεν έχει κανένα λόγο να πάει σε εκλογές τους επόμενους μήνες, γιατί έρει ότι θα τις χάσει. Ασφαλώς, έχει κάθε λόγο να ελπίζει ότι τον ερχόμενο Μάρτη θα βρει 180 ψήφους για να εκλέξει πρόεδρο της Δημοκρατίας από τη σημερινή Βουλή και την κυβέρνηση, γραμμένο διά χειρός Βενιζέλου (το ύφος των προδιδεί), αποτελεί ένα υπόδειγμα άθλιας πολιτικής μπακαλίκης, αφού δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να απαριθμεί ένα προς ένα όλα τα υπουργεία και υφυπουργεία που πήρε το ΠΑΣΟΚ, ποια διατηρήθηκαν και ποια αλλάξαν χέρια, ενώ εισαγωγικά δηλώνει ότι «το ΠΑΣΟΚ είναι ικανοποιημένο από την νέα σύνθεση της κυβέρνησης». Στο τέλος, δεν παραλείπει να αποκαλύψει όλο το βενιζέλειο κόμπλεξ, σημειώνοντας: «Ο κ. Βενιζέλος θεωρεί ότι το νέο κυβερνητικό σχήμα κάτω από τον καθημερινό συντονισμό του Πρωθυπουργού και του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης μπορεί να πρωθήσει συγκεκριμένους πρακτικούς στόχους που θα αλλάξουν το κλίμα στην κοινωνία με αυστηρό εβδομαδιαίο χρονοδιάγραμμα και μετρή-

λέση» του ΠΑΣΟΚ, ενώπιον των φθινοπωρινών συνεδρίων (ΠΑΣΟΚ και Ελίας). Ο «πιστός Πάρις» αυτή τη φορά δεν έκανε το σαλιμάκια (την προηγούμενη φορά ήθελε το υπουργείο Εσωτερικών και αρνήθηκε να πάει αναπληρωτής) και βολεύτηκε με το πόστο του αναπληρωτή υπουργού Γεωργίας (έχει να φροντίσει και την επανεκλογή του). Ο «πιστότερος» Οδυσσέας πήρε ένα υφυπουργείο, για να σταλεί το μήνυμα σε όλους τους «φερελπίδες» Πασόνικους ότι μόνον ο Βαγγέλης μπορεί να τους βολέψει. Ο Συμεώνης ήξερε ότι θα πάρει τον πούλο, γ' αυτό και ξαφνικά... έριξε μπόνι και έγινε... αντιηγετικός. Ο Σαχινίδης, που διεκδικεί ρόλο δελφίνου, θα έμενε εκτός έτσι κι αλλιώς, αλλά δυο άλλοι χαλαροί παπανδρέϊκοι, ο Ντόλιος και η Γκερέκου, πήραν υφυπουργεία, απότοτε θα γίνουν προεδρικότεροι του Πάρι και του Οδυσσέα. Ο Λοβέρδος πήρε υπουργείο (όχι το Γεωργίας που ήθελε, αλλά υπουργείο), απότοτε το ρήγμα μεταξύ των δύο παλιών φίλων που είχαν γίνει εχθροί φαίνεται να κλείνει (προσωρινά, φυσικά). Ο Χρυσοχοΐδης, που είναι μια κατηγορία μόνος του (εκεί έχει καταντήσει το ΠΑΣΟΚ), διατήρησε το υπουργείο του.

Οι έσπευσαν να προεξοφλήσουν ότι ο Κουβέλης δεν πάει για πρόεδρος της Δημοκρατίας ας ξαναδιαβάσουν τι είπε. Δεν είπε ότι αποκλείεται να πάει για ΠτΔ, αλλά ότι δεν τον ενδιαφέρει. Το «δεν με ενδιαφέρει» αφήνει ορθάνοιχτες πόρτες και παράθυρα, αν «του ζητηθεί» και αν «το απαιτήσει το συμφέρον της Βουλής». Οι αστοί πολιτικοί είναι «μανούλες» στο να στήνουν τέτοια σκηνικά. Και ο Κουβέλης ενδιαφέρεται να έχει μαζί του μια κοινοβουλευτική ομάδα έστω και με 10-11 βουλευτές, για να μπορέσει να την προσφέρει ως αντάλλαγμα για την εκλογή του ως ΠτΔ τον ερχόμενο Μάρτη (ίσως και νωρίτερα, αν έτσι κριθεί). Το παραμύθι ότι την προεδρολογία δεν την προκάλεσε αυτός, αλλά οι πολιτικοί του αντίταλοι, για να κάνουν ζημιά στη ΔΗΜΑΡ, είναι καλό μόνο για αφελείς. Αν ήθελε, τη σχετική φιλολογία θα μπορούσε να την κλείσε

Νέα Θύελλα στο Ιράκ, νέος πονοκέφαλος για το Πεντάγωνο

Τι θα γινόταν αν η Γερμανία έχανε το Μόναχο από «εξτρεμιστές αντάρτες», οι ΗΠΑ το Σικάγο και η Γαλλία τη Λιόν και η απώλεια της πόλης οδηγούσε σε έξodo το ένα τέταρτο των κατοίκων της; Σήγουρα μεγαλύτερος θόρυβος απ' αυτόν που γίνεται τις τελευταίες μέρες στο Ιράκ, του οποίου η τρίτη μεγαλύτερη πόλη, η Μοσούλη, έπεσε την περασμένη Τρίτη στα χέρια των ισλαμιστών μοχητών.

Η επέλαση των σουνιτών μοχητών του «Ισλαμικού Κράτους στο Ιράκ και το Λεβάντε» (Συρία) είναι προγματικά εντυπωσιακή. Από τον περασμένο Γενάρη, που ξεκίνησαν πιο οργανωμένοι τις επιθέσεις στο Ιράκ, οι μοχητές του ISIL (ή ISIS κατά την αραβική εκδοχή, που σημαίνει Ισλαμικό Κράτος στο Ιράκ και το Σαρ) κοτόρθωσαν να θέσουν υπό τον έλεγχό τους το μεγαλύτερο μέρος της επαρχίας Ανημπάρ, συμπεριλαμβανομένων μεγάλων τμημάτων του Ραμάντι και της Φαλούτζα (πόλεις που υπήρξαν προτύριο της ιρακινής αντίστασης στους αμερικάνους κατακτητές την περασμένη δεκαετία) και τώρα κατέλαβαν τη Μοσούλη και στη συνέχεια το Τικρίτ (γενέτειρα του Σαντάμ Χουσεΐν), θέτοντας σε άμεσο κίνδυνο την ίδια την πετρελαϊκή δύναμη του Ιράκ, αφού η Μοσούλη αποτελεί πόλη-σταθμό στην εξαγωγή του ιρακινού πετρελαίου.

Ποιοι είναι, όμως, αυτοί που δυναμιτίζουν τόσο ορμητικά την ραχ αμερικανα στην πολύπαθη αυτή χώρα της Μέσης Ανατολής;

Από την Αλ Κάιντα στους Τζιχανιστές του Χαλιφάτου

Η οργάνωση «Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ και του Λεβάντε» (ISIL) δημιουργήθηκε από τον Αμπού Μπακρ Αλ Μπαγκντάντι τον Απρίλι του 2013, όταν ο τελευταίος ανακοίνωσε τη συγχώνευση δύο οργανώσεων: του «Ισλαμικού κράτους του Ιράκ» που προερχόταν από τη συγχώνευση τεσσάρων ισλαμικών οργανώσεων το 2006 (μεταξύ των οποίων και η Αλ Κάιντα στο Ιράκ, η περιβόητη οργάνωση του Ζαρκάουι, που σκοτώθηκε τον Ιούνη του ίδιου χρόνου) και της συριακής οργάνωσης Αλ Νούσρα (πρακτικά δι της Αλ Κάιντα στη Συρία). Η ανακοίνωση αυτή ήταν η αρχή μιας σειράς ένοπλων συγκρούσεων μεταξύ των δύο οργανώσεων, του ISIL και της Αλ Νούσρα. Το γεγονός αυτό έφερε τον Μπαγκντάντι σε αντίθεση με τον ηγέτη της Αλ Κάιντα, Αϊμάν Άλ Ζαουάχρι, ο οποίος έστειλε επιστολή στις δύο οργανώσεις (μεταφράστηκε και δημοσιεύτηκε από το Άλ Τζαζίρα στις 9 Ιούνη του 2013, βλ. <http://s3.documentcloud.org/documents/710588/translation-of-ayman-al-zawahiris-letter.pdf>), με την οποία ζητούσε τη διάλυση του ISIL και το διοχωρισμό του ένοπλου αγώνα σε κάθε χώρα (της Άλ Νούσρα στη Συρία και του Ισλαμικού Κράτους του Ιράκ στο Ιράκ). Αυτό δεν έγινε δεκτό από τον

Μπαγκντάντι και η Αλ Κάιντα διέκοψε τις σχέσεις της με το ISIL, που μάχεται αυτόνομα για τη δημιουργία ενός νέου «χαλιφάτου» στο Ιράκ και τη Συρία.

Δε θα σταθούμε στις αναφορές για το πόσο «σκληροπυρηνικό» είναι οι μοχητές του ISIL ή αν είναι «καλύτεροι» ή «χειρότεροι» από αυτούς της Αλ Κάιντα, ούτε θα μπούμε στη δαιδαλώδη (αλλά ελκυστική για πολλούς) συνομωσιολογία, γράφοντας για θέματα που την ακριβεία τους δεν μπορούμε να εξακριβώσουμε από πρώτο χέρι. Πολιτικά μιλώντας, άλλες αυτές οι οργανώσεις παραμένουν σκοταδιστικές, χωρίς να εκφράζουν κανένα ταξικό στήγμα, ενώ το όποιο αντιμπεριολιστικό κύρος είχαν αποκτήσει οι μοχητές τους στο Ιράκ, πλημώντας τους Αμερικάνους, έχανε μίστηκε με τη διολίσθηση σε δύοκες εμφύλιες διαμάχες που μάλλον αφορούσαν περισσότερο στο μοίρασμα της εξουσίας παρά στην προγματική απελευθέρωση της χώρας.

Θα παραβιάζαμε ανοιχτές θύρες, αν προσθέταμε ότι οι τελευταίες εξελίξεις στο Ιράκ κάνουν θρύψαλα την αμερικάνικη πολιτική και θέτουν σε κίνδυνο την πολυπόθητη σταθερότητα σε ολόκληρη την περιοχή (και τις μπτίζες βεβαίως, βεβαίως), όπως υποστήριξε το Στέιτ Ντιπάρτμεντ στο δελτίο Τύπου που εξέδωσε την μέρα που καταλαμβανόταν η Μοσούλη (<http://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2014/06/227378.htm>), καταγγέλοντας τη διεύδυση μοχητών από τη Συρία. Αυτό που έχει σημασία είναι να δούμε πώς κατόρθωσαν αυτοί οι μοχητές να κερδίσουν τόσο γρήγορα έδαφος και ποιες οι προοπτικές που τώρα διαφαίνονται.

Ανάπτυξη για τα διεθνή αρπακτικά

Ολα πιγγιαναν τόσο «καλώ» στη χώρα! Μπορεί οι επιθέσεις αυτοκτονίας ποτέ να μη σταμάτησαν, όμως η πετρελαϊκή παραγωγή είχε αιχνθεί κοντά στα 3.5 εκατομμύρια βαρέλια την ημέρα (επίπεδο-ρεκόρ για την τελευταία δεκαετία) και οι κάθε λογής κατασκευαστικές εταιρίες (αρκετές από τις οποίες ιρανικές) είχαν πέσει με τα μούτρα στην κονόμα, «ανορθώνυται» τη χώρα από τα συντρίμμια. Το ΑΕΠ στις κατασκευές αυξήθηκε κατά

νες εργοληπτικές εταιρίες έχουν εξασφαλίσει συμβόλαια αξίας άνω των 72 δισ. δολαρίων, πάνω από το μισό του συνόλου που φτάνει τα 138 δισ. δολάρια, ποσό που ξεπερνά το ετήσιο ΑΕΠ της χώρας, ενώ ο προϋπολογισμός της αγοράς όπλων και πολεμικού εξοπλισμού το 2013 ήταν 16.4 δισ. δολάρια, με 54 εταιρίες από 13 χώρες να διασταυρώνουν τα ξίφη τους για να τον μοιραστούν.

Υπανάπτυξη για το Ιασό

Η ανάπτυξη για το κεφάλαιο που επένδυσε στη χώρα δεν συνοδεύτηκε από καλυτέρευση της κατάστασης για την πλειοψηφία του ιρακινού λαού. Αυτό σημειώνεται σε έρευνα γιατρών από το Imperial College του Λονδίνου και το Wayne State University του Ντιτρόιτ, που επισκέφτηκαν το Ιράκ την περίοδο 2011 - 2013 (τα συμπεράσματα της έρευνας δημοσιεύτηκαν στις 16 Μάη στην ιστοσελίδα ScienceDaily βλ. <http://www.sciencedaily.com/releases/2014/05/140516092257.htm>).

Στην εισαγωγή της έρευνας αναφέρονται τα εξής: «Παρά τις τεράστιες επενδύσεις στο σύστημα Υγείας του Ιράκ από την εποχή της αμερικανικής εισβολής, η κατάσταση της υγείας των Ιρακινών έχει επιδεινωθεί. Βελτίωση δεν αναμένεται, εκτός αν γίνουν περισσότερα για να βελτιωθούν οι συνθήκες διαβίωσης. Οι συγγραφείς βρήκαν ότι οι συνθήκες στέγασης στο Ιράκ είναι σε φρικτή κατάσταση για την πλειοψηφία του πληθυσμού, με μισό εκατομμύριο ανθρώπους να ζουν σε καταπατημένους οικισμούς. Ενώ η κυβέρνηση χτίζει 25 χιλιάδες νέες κατοικίες το χρόνο, η παρούσα ανάγκη είναι τρία εκατομμύρια. Η υποδομή για νερό και αποχέτευση είναι πεπλαιωμένη και τηγή ασθενειών για πολύ κόσμο, ακόμα και στην πλούσια σε πετρέλαιο Βασόρα, όπου η παροχή νερού για ανθρώπινη κατανάλωση δεν είναι επαρκής».

Οι συγγραφείς συμπληρώνουν ότι η αγροτική παραγωγή της χώρας δεν επαρκεί για τον επιστιούμονά της αρχηγό, ο στρατός που με τόσο καμάρι εκπαιδεύσαν οι Αμερικανοί, δεν τάπει καλύτερα. Αυτό φαίνεται από το κύμα των λιποταξιών, που η κυβέρνηση την περισσέντενη Τρίτη προσπάθησε να περιορίσει επιβάλλοντας πιο αυστηρές ποινές στους λιποτάκτες, που φτάνουν μέχρι και τη θανατική ποινή. Οπως ανέφεραν οι New York Times την περασμένη Δευτέρα (<http://www.nytimes.com/2014/06/11/world/middleeast/exhausted-and-bereft-iraqi-soldiers-quit-fight.html?r=0>), στη Μοσούλη, πριν τα στρατεύματα διαλυθούν εγκαταλείποντάς την αμαχητί, ο στρατός έχουν 300 στρατιώτες την ημέρα, από λιποταξίδες, θανάτους και τραυματισμούς. Οι λιποτάκτες μιλούν για περιπολίες που σπάνε τα νεύρα, σε περιοχές με εχθρικό προσ οποίος πληθυσμό, παγιδευμένα σπίτια, βόμβες κρυμμένες στους δρόμους και ελεύθερους σκοπευτές να τους απειλούν σε κάθε τους βίημα.

Με τέτοια δεδομένα, η νίκη του κυβερνητικού στρατού είναι εξαιρετικά αμφιβολή και θα χρειαστεί καιρός (και ενδεχομένως περισσότερη αμερικανική «βοήθεια», πάνω από τα 14 δισ. δολάρια) που έχει δώσει η κυβέρνηση των ΗΠΑ για να υπάρξει δυνατή περιορισμού της δύναμης των ιολαμιστών ανταρτών. Οι προοπτικές σταθεροποίησης της αμερικανόδουλης εξουσίας του Μαλίκι θα εξασφαλισθούν να δυναμιτίζονται, όσο ο λαός ζει στην υπανάπτυξη και τη φτώχεια, σε μια χώρα που έντεκα χρόνια μετά την «απελευθέρωσή» της παραμένει λεηλατημένη.

Αγριά καταστολή

Την ίδια στιγμή, ο στρατός και οι δυνάμεις ασφαλείας εξαπολύουν όργιο φυλακίσεων και βασανιστηρίων για να επιβάλλουν την «τάξη». Ακόμα και η οργάνωση Human Rights Watch, η οποία έχει κατηγορηθεί για σχέσεις με την αμερικανική κυβέρνηση και κα-

μαρώνει ότι χρηματοδοτείται από τον «ανθρωπιστή» δισεκατομμυριούχο οπτοκουλάντη Τζορτζ Σόρος (<http://www.hrw.org/en/news/2010/09/07/global-challenge>), έφτασε στο σημείο να αναφέρει τα εξής στην έκθεσή της για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Ιράκ το 2013:

«Τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Ιράκ παραμένουν υποβαθμισμένα, ιδιαίτερα για τους φυλακισμένους, τους δημοσιογράφους, τους ακτιβιστές, τις γυναίκες και τα κορίτσια. Οι δυνάμ

■ Ουκρανία

Δεν υποχωρούν οι αντάρτες

Την τακτική του βούρδουλα και του καρότου ακολουθεί ο νέος πρόεδρος της Ουκρανίας Πέτρο Ποροσένκο με στόχο να αποκαταστήσει τον κυβερνητικό έλεγχο στην ανατολική Ουκρανία. Από τη μια, υποσχέθηκε κατά την ορκωμοσία του στις 7 Ιουνή αμηντστία στους αυτονομιστές αντάρτες που θα καταθέσουν τα όπλα και δεν έχουν εμπλακεί στην αιματοχυσία και παράλληλα έδωσε εντολή για τη δημιουργία ασφαλούς διαδρόμου για την απομάκρυνση πολιτών από τις ελεγχόμενες από τους αντάρτες περιοχές της ανατολικής Ουκρανίας. Και από την άλλη, ανακοίνωσε κλιμάκωση της «αντιτρομοκρατικής εκστρατείας» στις περιοχές αυτές.

Ουτόσο, ούτε η τακτική αυτή φαίνεται να αποδίδει τουλάχιστον μέχρι στιγμής. Σε στρατιωτικό επίπεδο υπάρχει στασιμότητα. Παρά τους συνεχείς αεροπορικούς βομβαρδισμούς και την ολομέτωπη επίθεση που εξαπέλυσε ο ουκρανικός στρατός αμέσως μετά τις προεδρικές εκλογές της 25ης Μάρτη, οι φιλορώσοι αυτονομιστές αντάρτες κρατούν τις θέσεις τους, ελέγχοντας κυβερνητικά κτίρια, αστυνομικά τμήματα, στρατιωτικές βάσεις και συνοριακά φυλάκια. Σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Reuters» (9/6/14), ο ουκρανικός στρατός έχει χάσει τον έλεγχο στα περισσότερα φυλάκια κατά μήκος των συνόρων των περιφερειών Ντονμπάς και Λουχάνσκ με τη Ρωσία. Μετά την κατάληψη από τους αντάρτες στα τέλη του Μάρτη

στρατιωτικής βάσης του Λουχάνσκ, κέντρο συντονισμού των επικοινωνιών ανάμεσα στα συνοριακά φυλάκια, το ένα μετά το άλλο τα συνοριακά φυλάκια έπεσαν στα χέρια των ανταρτών, είτε αφού δέχτηκαν επίθεση την οποία δεν κατάφεραν να αποκρύψουν, είτε επειδή εγκαταλείφθηκαν από το προσωπικό τους. Αυτά που έχουν απομείνει είναι κυρίως φυλάκια όπου γίνεται τελωνειακός έλεγχος και σφραγίζονται διαβατήρια. Αυτό σημαίνει ότι οι αντάρτες έχουν εξασφαλίσει δρόμους ανεφοδιασμού με όπλα και πολεμικό υλικό και παράλληλα την εύκολη μετακίνηση μοχητών από και προς τη Ρωσία. Στο ίδιο ρεπορτάζ επισημαίνεται ότι «τα μόνα ορατά σημάδια προώθησης του στρατού είναι οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί, οι οποίοι όμως δεν υποστηρίζονται από μια συντονισμένη παρουσία στο έδαφος».

Η επιχείρηση του ουκρανικού στρατού επικεντρώνεται όλο και περισσότερο στην πόλη Σλαβιάνσκ λόγω της στρα-

τηγικής σημασίας της, καθώς βρίσκεται στο κέντρο της ανθρακοφόρας περιφέρειας του Ντονμπάς και στο σταυροδρόμι των τριών περιφερειών της ανατολικής Ουκρανίας. Σύμφωνα με άλλο ρεπορτάζ του Reuters (11/6/14), η πόλη παραμένει περικυλωμένη από τον κυβερνητικό στρατό και έχει μετατραπεί σε πόλη - φάντασμα ύστερα από τους συνεχείς βομβαρδισμούς της περασμένης βδομάδας. Κτίρια, καταστήματα και αυτοκίνητα κατεστραμμένα από τις βόμβες οχυρωματικά έργα για την υπεράσπιση της πόλης, δρόμοι έρημοι από κίνηση και ανθρώπους είναι η εικόνα της πόλης τις τελευταίες μέρες, ενώ ο ουκρανικός στρατός απαγορεύει στα σημεία ελέγχου την έξοδο από την πόλη στους άντρες που συνοδεύουν τις οικογένειές τους αναζητώντας καταφύγιο σε ασφαλέστερα μέρη, από φόβο μήπως ενωθούν με τις δυνάμεις των ανταρτών αλλού.

Παρόλο που έχουν αρχίσει συνομιλίες μεταξύ Κιέβου και

Μόσχας πάνω σε ένα σχέδιο του ουκρανού προέδρου για την αποκλιμάκωση της κρίσης, οι εξελίξεις στην ανατολική Ουκρανία δεν αφήνουν πολλά περιθώρια για την επίτευξη σύντομα ενός συμβιβασμού. Με το σημερινό συσχετισμό δυνάμεων, ούτε οι αυτονομιστές αντάρτες ούτε το Κρεμλίνο έχουν λόγο να κάνουν οιβαρές υποχωρήσεις. Από την άλλη, ο νέος ουκρανός πρόεδρος και η κυβέρνηση του Κιέβου βαδίζουν σε τεντωμένο σκοινί. Βλέπουν ότι η στρατιωτική λύση της κρίσης όχι μόνο είναι ανέφικτη αλλά βαθαίνει το χάσμα ανάμεσα στις δύο πλευρές, ταυτόχρονα όμως, έχοντας την υποστήριξη της Δύσης, αρνούνται να κάνουν υποχωρήσεις στο ζήτημα της ομοσπονδοποίησης που θα ικανοποιούσαν τους αντιπάλους τους. Η πρόταση Ποροσένκο για κατάπαυση του πυρός μέσα σε μια βδομάδα, που έγινε στη συνάντηση του ουκρανού προέδρου με αξιωματούχο του ΟΑΣΕ και το ράσο πρεσβευτή στις 9 Ιουνή στο Κιέβο απορρίφθηκε από τους αυτονομιστές αντάρτες. Το κλίμα που επικρατεί αποτυπώθηκε στην απαισιόδοξη εκτίμηση των παρατηρητών του ΟΑΣΕ, οι οποίοι επισήμαναν ότι η «Λαϊκή Δημοκρατία του Ντονέτσκ βλέπει την ανταλλαγή αιχμαλώτων, την απόσυρση των κυβερνητικών στρατευμάτων και την πολιτική αναγνώριση ως τα μόνα θέματα που αξίζει να συζητηθούν», σύμφωνα με ρεπορτάζ της «Ουάσιγκτον Ποστ» (9/6/2014).

50ή Απεργία πείνας στα ΜΕΡΑ σιωνιστικά κάτεργα

Για 50ή μέρα συνεχίζουν την απεργία πείνας οι παλαιοί στίνοι διοικητικοί κρατούμενοι. Οι σιωνιστές πυκνώνουν τις απειλές προς τους απεργούς πείνας και το κίνημα αλληλεγγύης, ότι θα προχωρήσουν άμεσα σε υποχρεωτική σύπιση προκειμένου να αποφύγουν τον κίνδυνο θανάτου απεργού πείνας. Φοβούνται ότι κάτι τέτοιο θα προκαλέσει εξέγερση του παλαιοστινιακού λαού στη Δυτική Οχθή.

Με μια υποκριτική ανακοίνωση, ο ΟΗΕ κάλεσε το Ισραήλ να ικανοποιήσει τα αιτήματα των απεργών πείνας: είτε να τους απελευθερώσει είτε να τους απαγγείλει κατηγορίες. Δε ζήτησε δημοσίως την κατάργηση του βάρβαρου καθεστώτος της διοικητικής κράτησης.

Περισσότεροι από 70 απεργοί πείνας έχουν ήδη μεταφερθεί σε νοσοκομεία εκτός των φυλακών, λόγω της συβαρότητας της κατάστασής τους, ενώ το σύνολο των 60 απεργών πείνας στις φυλακές Εσελ έχει μεταφερθεί στην απομόνωση εδώ και μέρες. Οι κρατούμενοι συνεχίζουν την απεργία πείνας. Οι σιωνιστές δεν κατάφεραν να τους λυγίσουν.

Το ισραηλινό κράτος επιπούει τη διαδικασία ψήφισης του νόμου για την υποχρεωτική σύπιση απεργών πείνας, ενώ η Σιν Μπετ παίζει πλέον ανοιχτά το ρόλο συμβούλου όχι μόνο της κυβέρνησης και του πρωθυπουργού Νετανιάχου αλλά και της Κνεσέτ, καλώντας την να ψηφίσει άμεσα το νόμο προκειμένου να της λύσει τα χέρια.

Πολλές παλαιοστινιακές και ισραηλινές ανθρωπιστικές οργανώσεις έχουν καταγγείλει την ψήφιση του νόμου, ενώ ο ισραηλινός Ιατρικός Σύλλογος έχει καλέσει τους γιατρούς που θα κληθούν να εφαρμόσουν υποχρεωτική σύπιση να αρνηθούν, γιατί αποτελεί βασανιστήριο για τον κρατούμενο και είναι ενάντια στην ιατρική δεοντολογία.

Αυτή τη στιγμή οι απεργοί πείνας φτάνουν τους 120, αν και πιθανότατα ο αριθμός τους είναι μεγαλύτερος, αφού οι σιωνιστές εμποδίζουν με όποιο τρόπο μπορούν την επικοινωνία με τους δικηγόρους τους. Ενδεικτική της αποφασιστικότητας των απεργών πείνας να συνεχίσουν μέχρι τέλους των αγώνων είναι επιστολή που έστειλαν στην Ενωση Παλαιοστινιανών Φυλακισμένων, η οποία καταλήγει ως εξής: «Καθένας από εμάς έχει ήδη γράψει τη διαθήκη του και έχουμε ορκιστεί ότι δεν υπάρχει επιστροφή. Δε θα σταματήσουμε αν δεν πετύχουμε το στόχο μας και είμαστε διατεθειμένοι να πεθάνουμε γι' αυτό».

Τρομοκαταδίκες στην Αίγυπτο

Ποινή της 15ετούς φυλάκισης επέβαλε στις 11 Ιουνή δικαστήριο του Καΐρου στο γνωστό αγωνιστή Αλάι Αμπτνέλ Φατάχ και σε 24 ακόμη αγωνιστές που κατηγορούνταν για συμμετοχή σε παράνομη διαδήλωση, ληστεία, απόκτηση όπλων κατά τη διάρκεια διαμαρτυρίας, κλείσιμο δρόμων, επίθεση σε αστυνομικό και κλοπή αισύρωτου. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη ποινή που έχει επιβληθεί μετά την αντροπή του Μουμπάρακ σε αγωνιστές για τις αστικοδημοκρατικές ελευθερίες και τα κοινωνικά δικαιώματα.

Ο Αλάι Αμπτνέλ Φατάχ δικαστήκει και καταδικάστηκε ερήμη, όμως προσήλθε οργάνωτρα την ίδια μέρα στο δικαστήριο και συνελήφθη από την αστυνομία. Η ερήμη καταδίκη σημαίνει αυτόματη επανάληψη της δίκης, χωρίς όμως αναστολή εκτελεσης της ποινής.

■ Βραζιλία

Απεργία στο Μετρό του Σάο Πάολο

Σε χρόνο μηδέν, δικαστήριο του Σάο Πάολο κήρυξε το Σάββατο 7 Ιουνή παράνομη την απεργία των εργαζόμενων του Μετρό της πόλης, που είχε ξεκινήσει δύο μέρες νωρίτερα. Επιδίκασε, δε, πρόστιμο 222.000 δολαρίων στο συνδικάτο των εργαζόμενων για κάθε μέρα που θα συνεχίζεται η απεργία.

Παρά τη δικαστική απόφαση, οι εργαζόμενοι αποφάσισαν να συνεχίσουν, ενώ στην προσπάθειά τους να καταλάβουν ένα σταθμό του μετρό στο κέντρο της πόλης δέχτηκαν τη λυσσαλέα επίθεση των πάνοπλων Ράμπο της προέδρου Ρούσεφ. Τελικά, το βράδυ

Κύκλοι

Την ώρα που ο ιερώνυμος στην Αθήνα όρκιζε την κυβέρνηση που πρόεκυψε από «σαρωτικό ανασχηματισμό», στην Ουάσιγκτον ο Τόμος παρουσίαζε την έκθεση του ΔΝΤ για τη συμμόρφωση της Ελλάδας με τις κατευθύνσεις του «προγράμματος», καθώς και το αναθεωρημένο μνημόνιο. Λίγες ώρες αργότερα, ο Τσίπρας ανέβαινε τους ορόφους του διάσημου γυάλινου πύργου της Φρανκφούρτης για να συναντηθεί με τον «σούπερ» Μάριο Ντράγκι της ΕΚΤ. Πίσω στην Αθήνα, ο Σκουρλέτης φρόντιζε να διαψεύσει τα δημοσιεύματα που έφεραν τον ΣΥΡΙΖΑ να παρεμβαίνει στον Ντράγκι κατά του διορισμού του Στουρνάρα στην ΤτΕ, κόβοντας τη χαρά των (όποιων) αφελών οπαδών του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι πίστευαν ότι ο αρχηγός τους πήγε στην έδρα της ΕΚΤ για να τρίξει τα δόντια του Ντράγκι και να ζπτίσει την παρέμβασή του.

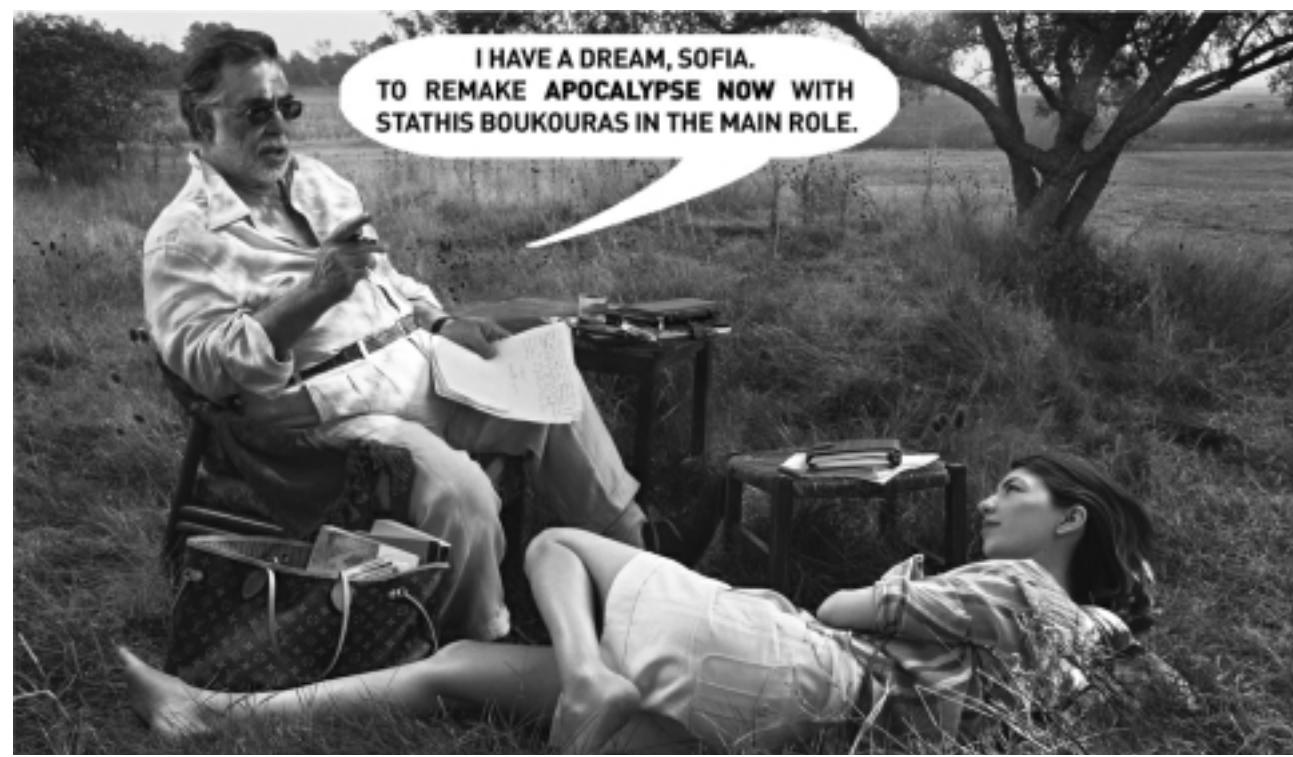
Τρεις διαφορετικές πόλεις, τρεις διαφορετικές εικόνες, τρεις διαφορετικές εκφάνσεις της ίδιας πολιτικής. Της αστικής πολιτικής.

Η αστική πολιτική κάνει κύκλους. Ο Σαμαράς (με ακόλουθο τον Βενιζέλο) προσπαθεί να διαχειριστεί την κατάσταση, για να βγάλει η κυβέρνηση του όσο γίνεται μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Το ΔΝΤ (όπως έκαναν προημέρων και ο Σόιμπλε και η Κομισιόν) προειδοποιεί πως τίποτα δεν άλλαξε, τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει. Και ο Τσίπρας προσπαθεί να χτίσει το προφίλ του αποδεκτού από τα διεθνή ιμπεριαλιστικά κέντρα αυριανού πρωθυπουργού, πότε εναγκαλιζόμενος με τον Σουλτς (που περιμένει μπας και τον επιλέξει ο Μέρκελ για την προεδρία της Κομισιόν, αφήνοντας τον Γιούνκερ να ξεροψήνεται καθημερινά) και πότε συναντώμενος με τον Ντράγκι (με τη μεσολάβηση του Ασμουσεν, προφανώς).

Είναι τόσο θεαματική η «δεξιά προσαρμογή» του ΣΥΡΙΖΑ, που μπορεί σύντομα ν' ακούσουμε και τις πρώτες «καλές κουβέντες» από τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες, που αντιμετωπίζουν ως προτεκτοράτο τους την Ελλάδα. Γιατί όχι κυβέρνηση με άξονα έναν «σοβαρό» ΣΥΡΙΖΑ, που θα έχει εκφράσει τον απόλυτο σεβασμό του στα κοινοτικά θέσματα; Αν Σαμαράς και Βενιζέλος δεν τραβάνε αλλο, θα πρέπει να βρεθεί ο διάδοχης κατάσταση.

Αυτοί οι κύκλοι της αστικής πολιτικής καταφέρνουν να εγκλωβίζουν ευρύτατες λαϊκές δυνάμεις. Με ψευτοδιλήμματα, με απειλές, με την καλλιέργεια του φόβου, με υποσχέσεις, με τη λογική του «μικρότερου κακού», με την καταθλιπτική κυριαρχία των Μέσων Μαζικής Εξαπάτησης, η αστική πολιτική –ως σύνολο– κάνει τη δουλειά της: διαχειρίζεται το λαό προς όφελος του συστήματος, εξασφαλίζοντας την ασφαλή πορεία του, είτε σε συνθήκες σχετικής ανάπτυξης είτε σε συνθήκες κρίσης.

Οπως και να κοιτάξεις τις εξελίξεις, στο ίδιο συμπέρασμα καταλήγεις: η αστική πολιτική δρα επί της ουσίας ανενόχλητη. Αντίπαλο δέος σ' αυτή θα μπορούσε να είναι μόνο μια εργατική –επαναστατική πολιτική. Αυτή που λείπει, αυτή που πρέπει να χτίσουμε.

■ Τρομοκρατημένοι!

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, ότι οι καπιταλιστές και τα τοιράκια τους τρέμουν μη τυχόν και ανέβει ο ΣΥΡΙΖΑ στην πολιτική εξουσία. Ιδού τι έγραψε ο δεωρητικός του νεοφιλελευθερισμού Ανδρέας Ανδριανόπουλος στη συριζική Εφέση, στις 4 Ιουνή:

«Για όσους δέλουν να σκέπτονται λογικά και να μην αναλώνονται σε ευχολόγια και χίμαιρες, είναι φανερό πως άνοιξε ο δρόμος του ΣΥΡΙΖΑ για την εξουσία. Αυτό που αποτελεί πλέον πραγματικό κίνδυνο είναι οι συνέπειες μιας αποτυχίας της Αριστεράς στην εξουσία. Για να το αποφύγουμε αυτό, να προσπαθήσουμε όλοι ώστε η Αριστερά να μην καταρρεύσει αργότερα».

Και μια πιλάμε για τον... τρόμο που προκαλεί στους καπιταλιστές ο ΣΥΡΙΖΑ, να δυμίσουμε το προεκλογικό άρδο που δημοσίευσε η ιστοσελίδα της οικογένειας Γιαννακόπουλου με τίτλο: «Ο κόδιμος της Υγείας ψηφίζει ΣΥΡΙΖΑ σε αυτές τις εκλογές» (newsbomb, Παρασκευή 16 Μαΐου 2014). Αρκεί να παραδέσουμε μόνο την πρώτη παράγραφο του δημοσιεύματος: «Μέσα από την ισχυροποίηση των συνδυασμών του ΣΥΡΙΖΑ στις επερχόμενες αυτοδιοικητικές και ευρωπαϊκές εκλογές περνάει η ανάσχεση της καταστροφικής πολιτικής για τη δημόσια υγεία που εφαρμόζει η κυβέρνηση Σαμαρά, σε συνέχεια των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων! Ολό το άρδο, βέβαια, είναι περιβόλι και σας συστήνουμε να το αναζητήσετε στην ιστοσελίδα.

■ Απλώνω, μαζεύω

Ποιος είδε τον Νίκο Βούτση και δε φήθηκε. Πουρνό-πουρνό στο πρωινάδικο του Μεγα προειδοποιούσε τη συγκυβέρνηση να μην τολμήσει να κάνει διοικητή της ΤτΕ τον Στουρνάρα. Γιατί, τι θα κάνετε; τον προγκάρισε ο Καμπουράκης. Οταν αναλάβουμε την εξουσία δια ξαναδούμε το δέμα, απάντησε απότομος ο Βούτσης. Μόνο που ο εκάστοτε διοικητής της ΤτΕ δίνει λογαριασμό στην ΕΚΤ και όχι στην κυβέρνηση, αλλά οι απατεώνες του ΣΥΡΙΖΑ δεν ππούνται από τέτοιες... λεπτομέρειες.

Ο Γ. Σταθάκης, πάντως, που παίζει το ρόλο του «σοβαρού», δεν ήταν ούτε ενδουσιώδης ούτε κατηγορηματικός. «Είναι πρώτο να απαντηθεί αν δα συνεργαστεί μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με τον Γιάννη Στουρνάρα, στην περίπτωση που μετακινηθεί στη διοίκηση της ΤτΕ», είπε λίγη ώρα αργότερα στον Άλφα 9,89. Κατάλαβες, Βούτση, ή να στο κάνει viaνιά ο Σταθάκης;

■ Ψήνεται!

Από παρέμβαση του πολυπράγμονα Νίκου Βούτση στο ραδιοσταδιό «Παραπολιτικά FM»: ««Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει καταστεί το κέντρο του πολιτικού συστήματος. Εάν οι απόψεις που ακούγονται στο ΠΑΣΟΚ για συνεργασία βρουν ανταπόκριση, δα το δούμε στο μέλλον. Η όποια συζήτηση πρέπει να γίνεται με βάση τα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα. Εμείς, από την πλευρά μας, δα είχαμε ως κριτήριο τη ριζοσπαστική αλλαγή σε κοινωνικά και πολιτικά δέματα. Πιστεύω ότι δα δημιουργηθούν οι συνδήκες για ευρύτερες στριξες ή και ανοχή από κοινοβουλευτικές δυνάμεις».

Αμφιβάλλει κανείς ότι ο «μεγάλος συνασπισμός» ψήνεται από τώρα, από στελέχη του ίδιου του ΣΥΡΙΖΑ;

■ Παραμύθιασμα

Ο Τσίπρας μίλησε για δυο στρατηγικές που συγκρούονται στην ΕΕ. Η μία στρατηγική είναι αυτή του Κάμερον, που οδηγεί στη διάλυση της ΕΕ, και η άλλη στρατηγική είναι των υπόλοιπων (Μέρκελ, Ολάντ και σία), που οδηγεί –έστω και με τρόπο που δεν είναι αυτός του ΣΥΡΙΖΑ και της ευρωπαϊκής «αριστεράς» – στην «εκδημοκρατικούσση» (sic!) της ΕΕ. Γ' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ ζήτησε την εκλογή του Γιούνκερ στην προεδρία της Κομισιόν, ώστε να μην περάσει η «στρατηγική» του Κάμερον.

Επειδή παραπάντες παραπάντες παραμύθιασμα, καλό είναι να δυμηθούμε τι ακριβώς είπε ο Κάμερον αντιτασσόμενος στην εκλογή Γιούνκερ: «Δεν πρέπει να αγνοήσουμε το μήνυμα της κάλπης. Η Ευρώπη επιθάλλεται να επικεντρωθεί στα σημαντικά, την ανάπτυξη, τη δημιουργία δέσεων εργασίας, την ευμάρεια των λαών και όχι να κάνει τα πάντα. Η Ευρώπη έχει γίνει πολύ μεγάλη, πολύ γραφειοκρατική, πολύ αυταρχική, πολύ παρεμβατική. Είναι επιτακτική η ενίσχυση των εθνικών κυβερνήσεων. Φυσικά και απαιτεί-

ται μια κεντρική ευρωπαϊκή γηγεσία η οποία, όμως, να προωθεί την ανταγωνιστικότητα, την ανοιχτή οικονομία και την ευελιξία, αρχές που φαίνεται να έχει ξεχάσει η σημερινή γηγεσία της Ευρώπης».

Παραμύθιασμα, βέβαια, επιχειρεί και ο Κάμερον, αλλά μιας και βρισκόμαστε στο επίπεδο της δημόσιας ρητορικής, δεν είναι η ρητορική του Κάμερον πιο κοντά στην αντιτυπολογική ρητορική του ΣΥΡΙΖΑ; Προς τι τότε η επιλογή του στρατόπεδου των Μερκολάντ από τον Τσίπρα; Το δέμα δεν είναι για πλάκα, ούτε ασήμαντο. Αποτελεί μια ακόμη πρόβλεψη για την πολιτική ΣΥΡΙΖΑ, αν καταφέρει να σχηματίσει κυβέρνηση. Στην πρώτη ενδομεριαλιστική σύγκρουση μετά τις ευρωεκλογές, ο ΣΥΡΙΖΑ έσπευσε να συνταχθεί με τον γερμανογαλλικό άξονα.

■ Επιστροφή

Συμβουλές προς τον νεοεκλεγέντα Τζιτζικώστα από τον «παλιό» Πανίκα Ψωμιάδη: «Το μόνο που ζητώ από τον Απόστολο είναι να σταθεί αυτές τις ώρες του προσωπικού του δριάμου με σεμνότητα απέναντι στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας. Στις εκλογές πάντα οι τόνοι ανεβαίνουν. Δεν πρέπει όμως να ξεχάνα, πως η παρουσία του στη δέση του Αντιπεριφερειάρχη Θεσσαλονίκης καταρχήν και έπειτα στο πιονό της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας αμέσως μετά την έκπτωσή μου, οφελείται, για όσους γνωρίζουν, κατά κύριο λόγο στον Αντώνη Σαμαρά. Και για το έργο που καλείται να υλοποιήσει την επόμενη –δ

του 1% που μάζεψαν όλοι μαζί οι αποχωρήσαντες από τη ΝΔ ακροδεξιού, υπό την ηγεσία του Πολύδωρα. Το μόνο ερώτημα είναι πότε ο Πανίκας θα επανέλθει, «σεμνά και ταπεινά» στη ΝΔ, για να σηματοδοτήσει τη «διεύρυνση της ΝΔ προς τα δεξά» και να διεκδικήσει ο ίδιος μια θεσούλα στην επόμενη Βουλή μέσω του γαλάζιου ψηφοδελτίου στη Θεσσαλονίκη.

■ Τζίφος και ξεφτίλα

Πόσο πήραν οι νεοναζί από τους μπάτσους; Μέχρι και 50%, αν κρίνουμε από τα αποτελέσματα σε τμήματα επεροδημοτών. Δεν έπιασε τόπο το δημοσίευμα του «Ριζοσπάστη» με τίτλο «Οι ένστολοι μαζί με το λαό έχουν συμφέρον να στηρίζουν το ΚΚΕ» (20.5.14). Το δημοσίευμα αναφέροταν σε περιοδεία δύο υποψήφιων ευρωβουλευτών του Περισσού στο Αστυνομικό Μέγαρο Ηρακλείου, στο Τμήμα του αεροδρόμου και σε Τμήματα της Πυροσβεστικής. Οι υποψήφιοι του Περισσού είπαν στη μπατσαρία: «Το ΚΚΕ ποτέ δεν σας ταύτισε με τον κατασταλτικό χαρακτήρα των Σωμάτων στα οποία υπηρετείτε. Η δέση σας δεν είναι απέναντι στο λαό που διεκδικεί και αγωνίζεται. Είναι μαζί του. Κάνετε το βήμα και στηρίξτε τα ψηφοδέλτια του ΚΚΕ παντού, για το συμφέρον του λαού, για το συμφέρον της πατρίδας». Εκ του αποτελέσματος φάνηκε ότι η φιλότιμη προσπάθεια δεν έπιασε τόπο κι έτσι το μόνο που έμεινε είναι η πολιτική ξεφτίλα.

■ Kouīz

«Η ζωτικότητα της αγοράς παραμένει περιορισμένη από αρκετές δεσμικές αδυναμίες». «Η χώρα δα συνεχίσει τις προσπάθειές της ώστε οι δυνάμεις της αγοράς να παίζουν έναν "αποφασιστικό" ρόλο στην κατανομή των πόρων, δα επιμεινεί στις μεταρρυθμίσεις που είναι προσανατολισμένες στην αγορά, δα δώσει άνδηση σε μια ανοιχτή αγορά, στην οποία οι οικονομικές οντότητες δα ανταγωνίζονται δίκαια μέσα σε ένα πλαίσιο κανόνων διαφάνειας». «Είναι κρίσιμο ζήτημα πώς δα χειριστούμε τις σχέσεις αγοράς και κυβέρνησης». «Το κράτος πρέπει να μειώσει το ποσό των πόρων που παρέχονται άμεσα από την κυβέρνηση». Σε τι είδους κείμενο αναφέρονται τα παραπάνω και ποια χώρα αφορούν; Αν απαντήσατε ότι πρόκειται για κάποια έκδεση του ΔΝΤ, της Κομισιόν, του ΟΟΣΑ και αφορούν την Ελλάδα, χάσατε. Αφορούν την Κίνα και ειπώθηκαν από τον πρόεδρο της χώρας Σι Τζινπίνγκ, στη συνεδρίαση του Πολιτικού Γραφείου του «Κ»Κ Κίνας, που έγινε στις 27 Μάη. Μεταδόθηκαν από το επίσημο κρατικό πρακτορείο «Σινχουά», οπότε δεν υπάρχει περίπτωση διαστρέβλωσης.

■ Ο πρώτος δελφίνος

Ρωτήθηκε ο Σαχινίδης από το «Βήμα»: «Θεωρείτε ότι τίθεται δέμα Βενιζέλου;». Και απάντησε: «Το ερώτημα ποιος δα ηγηδεί της προσπάθειας για την ανασυγκρότηση της Κεντροαριστεράς δεν δα το δέσω εγώ. Θα το δέσει η κοινωνική βάση που δα αντιπροσωπεύει στο συνέδριο, όπου εκεί δα αξιολογηθούν τα προγράμματα, τα πρόσωπα, ο γέγετης και η γενετική ομάδα. Και ο γέγετης πρέπει να προκύψει από τη βάση με ανοιχτή διαδικασία που αποτελεί κεκτημένο του χώρου μας».

Μάθαμε, λοιπόν, τον πρώτο δελφίνο του ΠΑΣΟΚ. Πόσο ποι καθαρά να το πει; Άλλωστε, ο Σαχινίδης φρόντισε να μείνει εκτός συγκυβέρνησης (μολονότι ο Βενιζέλος του πρότεινε υπουργείο), ώστε να μην ταυτιστεί με αυτή την πολιτική περίοδο του ΠΑΣΟΚ, αλλά να ξίσει σιγά-σιγά, με προσεκτικές κινήσεις και χωρίς «ξαλοσύνη», το προφίλ του δελφίνου.

■ Τα μεγάλα πνεύματα...

Είναι γνωστό πως μετά τις εκλογές οι δύο βασικές φράξιες της γενετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ περνούν φάση ειδύλλιου. Ακόμη και στα μυστικά παζάρια στην έδρα του ομίλου Μελισσανίδη συμμετέχουν από κοινού (Φλαμπουράρης-Στρατούλης). Σε πρόσφατη εμφάνισή του σε ραδιοφωνικό σταθμό (Βήμα FM, 5.6.14), ο Π. Λαφαζάνης όχι μόνο «έχασε» να πει οτιδήποτε για το «νέο κύμα ριζοσπαστικού ισημερίνης», που αποτελούνται το πρόταγμα της «Αριστερής Πλατφόρμας», αλλά συμφώνησε πλήρως με τη δήλωση Τσίπρα τη δραδιά των ευρωεκλογών, επαναλαμβάνοντας κι αυτός ότι «είναι η πρόταση για τη διαμόρφωση μιας μεγάλης κοινωνικής συμμαχίας, η οποία να έχει πατριωτικά, προοδευτικά και δημοκρατικά χαρακτηριστικά». Φρόντισε, βέβαια, να κάνει και μια συμπλήρωση: «Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα κόμμα της ριζοσπαστικής Αριστεράς, ένα κόμμα που φέρνει μεγάλες προοδευτικές αλλαγές στην ελληνική κοινωνία με ορίζοντα και προσποτή τον σοσιαλισμό!»

Παρακαλούμε, μην βιαστείτε να πείτε «πού τον δυμήδηκε τώρα το σοσιαλισμό». Αυτού του τύπου ο «σοσιαλισμός» αποτελεί διαχρονική προπαγανδιστική αξία. Απόδειξη ότι τις ίδιες μέρες θα έχουν ξεχαστεί. Καλό είναι το παραπολιτικό κουτσομπολίο, αλλά δεν χρωταίνει. Με ένα δεδομένο προϋπολογισμό, με μια δεδομένη πολιτική σκληρής λιτότητας, κανένας υπουργός, ακόμη και ο πιο λαϊκιστής και ρουσφετόλγος δεν μπορεί να γυρίσει το κλίμα.

Η Μεγάλη των Γιάπις Σημιτική Σχολή

Σαν έτοιμος από καιρό υποδέχτηκε ο ξένος Τύπος το διορισμό του Χαρδούβελη στο υπουργείο Οικονομικών της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, μετά τη μετακίνηση του Στουρνάρα στο πόστο του κεντρικού τραπεζίτη, το οποίο διακαώς επιθυμούσε. Τα σχόλια ήταν από επαινετικά ως ουδέτερα. Μια εφημερίδα, όμως, δεν κρατήθηκε. Η ιταλική «Λα Ρεπουμπλικα», γνωστή για την «αθυροστομία» της δύοντα πρόκειται για για την παρουσία του και σήμερα, μόνο που ο Σημίτης δεν ήταν κάποιος μέντορας που κατάφερε να αναδείξει στελέχη, αλλά ο πρωθυπουργός που χωρίς να διστάσει έδωσε πολιτικούς ρόλους σε γιάπηδες. Άλλωστε, αν δούμε εκείνη την παρέα στο ξεκίνημά της και την ξαναδούμε σήμερα, θα διαπιστώσουμε ενδιαφέροντα πράγματα. Κάποιοι έχουν συνταξιοδοτηθεί πολιτικά (Χριστοδούλακης), κάποιοι άλλοι βρίσκονται αντιμέτωποι με ποινικές κατηγορίες (Γιάννος, Παπακωνσταντίνου) και μόνο οι τραπεζίτες συνεχίζουν την καριέρα τους: Γκαργκάνας, Παπαδήμος, Στουρνάρας, Ζανιάς, Χαρδούβελης. Υπάρχει και ο Σαχινίδης, ο μόνος που είναι ακόμη ενεργός πολιτικά. Πού είναι, λοιπόν, τα επιτυχημένα στελέχη που ανέδειξε ο Σημίτης;

Το μήνυμα Βενιζέλου προς τους Πασόκους είναι ευδιάκριτο: συστειρώθειτε γύρω μου, να πιάσουμε καλύτερο σκορ στις επόμενες εκλογές, για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε περισσότερα υπουργεία. Βλακώδες μήνυμα, που δείχνει την πολιτική απελπισία του Βενιζέλου. Το οπίστευτο δυο-τρία στόματα και ξαναμάζεψε τον Λοβέρδο, δεν σημαίνει ότι έλυσε το βασικό πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ. Αυτό θα το βρίσκει καθημερινά μπροστά του και είναι αυτό που θα εξακολουθεί να κάνει πολιτική καριέρα, αλλά αναζήτησε τη σιγουριά του κεντρικού τραπεζίτη; Κανένας από διάστους δεν μπορεί να κάνει πολιτική καριέρα, όχι γιατί δεν έχουν τα πρόσωπα που έχουν οι άλλοι πολιτικοί του Σημίτη – 2005-2011 οικονομικό σύμβουλος στη Eurobank των Λάτοπων – 2011-2012 διευθυντής του οικονομικού γραφείου του Παπαδήμου – 2014 υπουργός Οικονομικών. Πριν τον πάρει δίπλα του ο Σημίτης, ο Χαρδούβελης υπήρχε εξέχον στέλεχος χρηματιστηριακών εταιριών. Μπορούμε, λοιπόν, να αντιληφθούμε το ρόλο του στη μεγάλη ληστεία του Χρηματοπιστήριου. Τότε, αφρογραφούσε στον οικονομικό Τύπο ως «παπαγαλάκι πολυτελείας». Δεν ήταν απ' αυτούς που έδιναν «σίγουρα», αλλά απ' αυτούς που εξέγραψαν το ρόλο του χρηματιστηριακού τζόγου ως μέσου... ευημερίας. Στη συνέχεια, ας σύμβουλος του Σημίτη πλέον και ενώ δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι εκλαγούν τα λεφτουδάκια τους, ο Χαρδούβελης αφρογραφούσε υπέρ των καλών της ΟΝΕ και του ευρώ, προεξοφλώντας τη «μακροχρόνια μακροοικονομική σταθερότητα». Αρθρογραφούσε υπέρ των μεγαλεργολάβων, υπέρ του μεγάλου πλιότσικου των ολυμπιακών αγώνων, ενώ από τις αρχές της δεκαετίας του

θώρια πρωτοβουλίας σε μια πολιτική που χαράζεται και επιβάλλεται από τις Βρυξέλλες. Ούτε υπάρχουν μαγικές λύσεις τις οποίες θα βγάλουν από το κεφάλι τους αυτοί οι γιάπηδες. Ο Σημίτης έκανε μια τομή. Παρέδωσε τη διεκπεραίωση της οικονομικής πολιτικής σε γιάπηδες, ενώ η παράδοση μέχρι τότε ήταν τα πολιτικά στελέχη να παίρνουν τις αποφάσεις. Δεν έκανε τίποτα το καινοτόμο. Αυτό που εμφανίστηκε ως καινοτομία του οπινότης ήταν η περίβλημη. Ήταν η περίοδος που ο ελληνικός καπιταλισμός έπρεπε να μπει στην ΟΝΕ και επομένως ο σχεδιασμός της οικονομικής του πολιτικής τέθηκε υπό την επιτροπεία των Βρυξέλλων. Οι γιάπηδες-μισθοφόροι ήταν οι ιδιαίτεροι για να δισχειρίζονται αυτού που οι ιδιαίτεροι για να δισχειρίζονται σε μια ευρύτερη ευρωπαϊκή οικογένεια και, επομένως, ότι οφελούμε να αντιμετωπίζουμε τα ζητήματα ως μελή της Ευρώπης και όχι μόνο από καθαρά εγχώρια σκοπιά» (Επενδυτής, 11.10.2001).

Θα κλείσουμε με μια άλλη μεγαλοφυή πρόβλεψη που δείχνει το... μέγεθος του ανδρός: «Μακροπρόθεσμα, η κυκλοφορία του ευρώ σε φυσική μορφή και η απόσυρση των εθνικών νομισμάτων, πιστεύω ότι θα αλλάξουν και την ψυχολογία των Ελλήνων, αλλά και των υπόλοιπων Ευρωπαίων. Εφόσον θα χρησιμοποιούμε όλοι ένα κοινό κ

Και τώρα που τελειώσατε με τις μαλακίες (εκλογές, ανασχηματισμό), καιρός να στρωθείτε στη δουλειά. Αυτό ήταν το μήνυμα που έστειλε στη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου το ΔΝΤ, παρουσιάζοντας την έκθεσή του. Καθυστέρησε τη δημοσιοποίηση μερικές μέρες, αλλά δεν περίμενε να ορκιστούν οι νέοι υπουργοί και να κυριαρχήσουν στη δημοσιότητα για μια έστω μέρα. Την ώρα που ο Ιερώνυμος άρκιζε τη νέα κυβέρνηση, ο Τόμσεν κάθησε απέναντι από τους δημοσιογράφους και παρουσίασε την έκθεση του ΔΝΤ, η οποία περιλαμβάνει όλη την κρυψή (ενόψει εκλογών) απέντα, η οποία είχε συμφωνηθεί με την τρόικα κατά την τελευταία επιθεώρησή της.

Η έκθεση του ΔΝΤ δεν έγινε πρώτο θέμα από τα «μνημονιακά» ΜΜΕ, τα οποία συνέχισαν να μας δίνουν... συναρπαστικές λεπτομέρειες από τις παπαριές που ανταλλάσσουν οι απερχόμενοι με τους προσερχόμενους κατά τις τελετές παράδοσης-παραλαβής των υπουργείων, αλλά η προπαγάνδα είναι το τελευταίο που απασχολεί οργανισμούς σαν το ΔΝΤ. Αυτοί ασχολούνται με την ουσία και όταν ξανάρθει η τρόικα δε θα συζητήσει για το σούσι του Στουρνάρα και τα σουβλάκια του Σταϊκούρα, αλλά γι' αυτά που συμφωνήθηκαν κι αυτά που πρέπει να γίνουν. Βέβαια, ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος, στους δεκάριους που εκφράνθησαν κατά την πρώτη συνεδρίαση του νέου υπουργικού συμβουλίου, τα βρήκαν όλα ρόδινα και υποσχέθηκαν πως όχι μόνο δε θα υπάρξουν νέα μέτρα, αλλά θα υπάρξουν και ελαφρύνσεις. Η δε ανακοίνωση-σχόλιο που εξέδωσε το υπουργείο Οικονομικών ήταν κυριολεκτικά... από άλλο ανέκδoto, αφού παρέκαμψε όλα τα ουσιαστικά

οτικά που περιλαμβάνει η εκθεση του ΔΝΤ, αλλά σημειώσε ότι αυτή «επιβεβαιώνει την τεράστια πρόοδο που έχει κάνει η ελληνική οικονομία» και πως «δεν θα χρειαστούν περαιτέρω μέτρα λιτότητας για την εξασφάλιση των οικονομικών και δημοσιονομικών στόχων το 2015-16!». Ακόμη και για το περιβόλτο χρηματοδοτικό κενό, που οδηγεί σε νέο δάνειο, είχε έτοιμη την απάντηση (θα αναφερθούμε παρακάτω σ' αυτή), η οποία δεν έχει καμιά σχέση με αυτά που επισημαίνει το ΔΝΤ.

Ας δούμε, όμως, περιληπτικά, τι σημειώνει και τι αποτελεί το ANT.

◆ **Σάρωμα εργατικών δικαιωμάτων:** Χωρίς να μασάει τα λόγια του, το ΔΝΤ τονίζει ότι «παραμένουν οι περιορισμοί που κάνουν υψηλό το κόστος της επιχειρηματικότητας και που αναστέλ-

■ Εκθεση ΔΝΤ

Επαναφορά στη σκληρή μνημονιακή πραγματικότητα

λουν τη δημιουργία νέων ή την επέκταση μεγάλων επιχειρήσεων». Και προτείνει κατάργηση κάθε περιορισμού στις ομαδικές απολύσεις, θεσμοθέτηση του λοκάουτ, διότι οι κακόμιοι οι επιχειρηματίες δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα ούτε ως «φιναντικό εργαλείο», και κατάργηση των ωριμάνσεων (τριετίες, πολυετίες). Αποκαλύπτοντας την ουσία της συμφωνίας με την κυβέρνηση, η έκθεση του ΔΝΤ χαρακτηρίζει με ταβατική την περίοδο μέχρι το 2017, κατά την οποία θεσπίζεται η μείωση των ωριμάνσεων κατά 50% για τους μακροχρόνια ανέγους. Μετά τη μεταβα-

ανέργος. Μετά τη μεταράτική περίοδο θ' ακολουθήσει η γενίκευση του μέτρου, για να συμπιεστούν βίαια προς τα κάτω όλοι οι μισθώ και τα μεροκάμωτα. Διότι «οι τρειτίες αυξάνουν το μισθό στον ιδιωτικό τομέα για εργαζόμενους με ελάχιστη εργασιακή εμπειρία 9 επών στα υψηλότερα επίπεδα στην ΕΕ».

◆ Νέα αντιασφαλιστική ανατροπή: Το ΔΝΤ προσαναγγέλλει νέα αντιασφαλιστική ανατροπή το Νοέμβρη, όταν θα ολοκληρωθούν οι «αναλογιστικές μελέτες» που ετοιμάζονται. Επισημαίνει ότι είναι «αδύναμη η σύνδεση των εισφορών με τις παροχές», δείχνοντας έτσι την κατεύθυνση της νέας αντιασφαλιστικής ανατροπής, η οποία θα έχει στο κέντρο της την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της κύριας σύνταξης, ώστε να προκύψουν μειώσεις μεγαλύτερες απ' αυ-

■ Προκλήσεις καθαρμάτων

Υπό άλλες συνθήκες, θα γελούσαμε με τα ελληνικά του «καθηγητή» Στουρνάρα, που συνεχάρη τον Βρούτση διότι «κράτησε τις Θερμοπύλες» και εξέφρασε τη σιγουριά ότι ο Χαρδούβελης θα «διαφυλάξει τις Θερμοπύλες» (προφανώς στη Στουρνάρας νομίζει ότι οι Θερμοπύλες είναι κάπποιο αντικείμενο). Το γέλιο, όμως, μετατρέπεται σε οργή από την προκλητική δήλωσή του, ότι παρά τα ξενύχτια πέρασαν ωραία, με χιούμορ και με καλή διάθεση, αυτός με τα σουσί του κι ο Σταϊκούρας με τα σουβλάκια. Θα μπορού-

σε να πει κανείς ότι αντέγραψε το «χιούμορ» με το οποίο αλληλουγχάρονται οι γιάπτηδες σε τελετές παράδοσης-παραλαβής της διοικησης επιχειρήσεων. Ομως ο Στουρνάρας ούτε βλάκιας ούτε άσχετος με την πολιτική είναι. Εχοντας εξασφαλίσει μια εξαετή θητεία στην ΤΕΕ και απαλλαγμένος από το άγχος μιας πολιτικής καριέρας που προϋποθέτει κυνήγι του σταυρού, προχώρησε σε μια πρό-

τές που προδιαγράφουν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι Λοβέρδου-Παπτακωνσταντίνου του 2010.

◆ Δημοσιονομικό κενό:
Προβλέπεται ότι θα χρειαστούν νέα μέτρα ύψους 2 δισ. το ευρώ το 2015 και 3,7 δισ. το 2015-16. Η σχετική συζήτηση θα γίνει με την κυβέρνηση το φθινόπωρο, στο πλαίσιο της κατάρτισης του κρατικού προϋπολογισμού του 2015. Τότε θα εξεταστεί και η παράταση υφιστάμενων μέτρων (η «έκτακτη εισφορά κοινωνικής αλληλεγγύης» θα γίνει μόνιμη, όπως συνέβη με το χαράτσι στα αικίνητα).

◆ **Φορολογικά:** Ο Τόμοςεν επεσήμανε ότι «οι βασικοί φορολογικοί συντελεστές στην Ελλάδα είναι υπερβολικά υψηλοί» (εννοώντας τη φορολογία των επιχειρήσεων), έσπευσε όμως να συμπληρώσει: «Θεωρώ σωστό το μακροπρόθεσμο στόχο για τη μείωσή τους αλλά, βέβαια, πρέπει να επιτευχθεί χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων». Το διο -με άλλα λόγια- είπε και ο Σαμαράς στην ομιλία του στο υπουργικό συμβούλιο, εγκαινιάζοντας μια τακτική υποσχέσεων για φοροελαφρύνσεις... στο μέλλον: «Πρέπει να ξέρει ο ελληνικός λαός, ο καθένας, πότε θα υποχωρήσουν οι φορολογικοί συντελεστές στα επόμενα χρόνια. Χωρίς, όμως -επαναλαμβάνω- να τεθούν σε κίνδυνο τα πλεονάσματα». Στην έκθεση του ΔΝΤ, όμως, υπάρχει και αναφορά στην

κληση, λέγοντας στον ελληνικό λαό ότι περνούσε αραία καθώς τον έσκιζε. Η Μαρία Αντουανέτα μπορεί και να μην ήξερε όταν αναρωτιόταν γιατί ο πεινασμένος λαός δεν έτρωγε παντεσπάνι. Ο Στουρνάρας ήξερε πολύ καλά τι έλεγε.

■ Νέα αντεργατικά μέτρα

Το ΔΝΤ διαπιστώγει στην έκθεσή του ότι οι εξαγωγές απέτυχαν να αποτελέσουν ισχυρή κινητήρια δύναμη της ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού. Αξίζει να θυμίσουμε την εκκωφαντική προπαγάνδα (κορυφώθηκε την εποχή που στο υπουργείο Ανάπτυξης ήταν ο Χρυσοχοΐδης) για τη δήθεν έκρηξη των εξαγωγών (μαϊμούδιζαν τα στοιχεία), που θα φέρουν την ανάπτυξη, καθώς και τη δική μας αρθρογραφία που ξεσκέπαζε αυτή την απάτη. Περισσότερο, όμως, πρέπει να σταθούμε στα αίτια της υστέρησης, που εντοπίζει το ΔΝΤ: «Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις είναι ακόμη πολύ μακριά από την κρίσιμη μάζα που

ανάγκη να αρθούν οι «στρεβλώσεις» στο ΦΠΑ. Η τρόικα επαναφέρει το ζήτημα της κατάργησης των μειωμένων συντελεστών που ισχύουν για τα νησιά του Αιγαίου.

◆ Εργαζόμενοι στο Δημόσιο:
Το ΔΝΤ ανησυχεί για το κατά πόσο έχει σπάσει το «ταμπού των απολύσεων» και βάζει στόχο για ακόμη 2.000 απολύσεις το πρώτο τρίμηνο του 2015. Επίσης, προσαναγγέλλει νέες παρεμβάσεις στα μισθολόγια.

◆ **Χρηματοδοτικό κενό:** Το ΔΝΤ προβλέπει ότι το κρατικό χρέος το 2020 θα είναι ίσο με 127,7% του ΑΕΠ (διαφωνώντας με την Κομισιόν που το «υπολογίζει» ίσο με 125%) και το 2022 ίσο με 117,2% του ΑΕΠ. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι κάνει λόγο για «χρηματοδοτικό κενό» μετά το δεύτερο εξάμηνο του 2015, το οποίο υπολογίζει σε 12,6 δισ. ευρώ! Αυτό σημαίνει ότι το ΔΝΤ θα αρνείται να εκταμιεύσει τις υπόλοιπες δόσεις του δανείου που έχει παραχωρήσει (συνεχίζονται μέχρι το 2016), διότι δεν μπορεί να χορηγήσει δάνεια αν δεν είναι καλυμμένες οι χρηματοδοτικές ανάγκες του δανειζόμενου κράτους.

Αυτό, βέβαια, δεν είναι και- νούργιο (άλλο αν η κυβέρνη- ση κάνει πτως δεν καταλαβαί- νει). Πρόσφατα το έθεσε ξα- νά ο Σόιμπλε, στη συνέντευ- ξη που έδωσε στο Focus, στην οποία είπε: «Στα τελή του 2012 ψηφίσαμε το δεύ- τερο πρόγραμμα για την Ελ- λάδα. Τότε ήταν σαφές ότι θα

διαφρούσε δύο χρόνια και οπί-
η Ελλάδα και μετά από αυτό
δε θα μπορούσε να χρηματο-
δοτηθεί πλήρως από τις αγο-
ρές. Το χρέος της Ελλάδας,
σύμφωνα με τις προγνώσεις
της τρόικας, θα φτάσει το
2022 σε ένα επίπεδο που θα
μπορεί να χαρακτηρισθεί βιώ-
σιμο. Γι' αυτό ενδεχομένως η
Ελλάδα να χρειαστεί ακόμα
μία φορά περιορισμένη βοή-
θεια. Προϋπόθεση θα ήταν
βεβαίως να συνεχίσει να εκ-
πληρώνει τους όρους του
ΑΝΤ.

ΔΝΤ, της Ευρωπαϊκης Επι-
τροπής και της EKT».

Το υπουργείο Οικονομικών με την ανακοίνωση που εξέδωσε προσπάθησε να το γυρίσει στο καλωματισμό: «Εώς τα μέσα του 2015, οι χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας είναι απόλυτα καλυμμένες. Για το μετέπειτα διάστημα, το χρηματοδοτικό κενό προβλέπεται να καλυφθεί με repos, με φορείς της γενικής κυβέρνησης, με αποπληρωμή των υπολοίπων προνομιούχων μετοχών και, τέλος, μέσω του προγράμματος προσθασής μας στις αγορές». Αυτή είναι η προπαγάνδα που πριν τις εκλογές σερβίριζε στα παπαγαλάκια ο Στουρνάρας. Για πρώτη φορά τα περίεσωτερικού δανεισμού (repos) λέγονται και δημόσια. Γιατί, όμως, και ο Σόιμπλε και το ΔΝΤ επιμένουν τις θα χρειαστεί ένα ακόμη δάνειο; Γιατί ξέρουν πως μόνο έτσι μπορούν να καλυφθούν οι ανάγκες αποπληρωμής των δανείων του τρέχουν.

απαιτείτο για να επιτευχθεί μια πιο διατηρήσιμη βελτίωση του αισθήματος των επενδυτών». Εκείνο που ζητούν είναι νέα αντεργατικά μέτρα, βάθεμα της κινεζοποίησης. Άλλωστε, το Μνημόνιο έθετε ρητά ως βασικό στόχο την εξίσωση των μισθών στην Ελλάδα μ' αυτούς των χωρών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης (Βουλγαρία, Ρουμανία, Αλβανία, ΠΓΔΜ).

λά αυτό δεν βοηθά σε κάτι: **ο ελληνικός λαός πρέπει να περάσει αυτήν τη μεταρρυθμιστική διαδικασία, εάν η χώρα θελει να παραμείνει στο ευρώ.** Οι Ελληνες αποφασίζουν μόνι τους για το μέλλον τους. Μια νομιματική ένωση όμως μπορεί να λειτουργήσει μόνο εάν διατηρούνται κοινωνικές

■ Τάπα και μούγκα

Το ΠΑΣΟΚ (δηλαδή ο Βενιζέλος) ανακοίνωσε: «Ο κ. Βενιζέλος θεωρεί ότι το νέο κυβερνητικό σχήμα κάτω από τον καθημερινό συντονισμό του Πρωθυπουργού και του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης μπορεί να προωθήσει συγκεκριμένους πρακτικούς στόχους». Μιλώντας στο υπουργικό συμβούλιο, ο Σαμαράς υπήρξε σαφέστατος: «Γνωρίζετε ότι πάμε να εξαντλήσουμε την τετραετία! Και γνωρίζετε επίσης, ότι χρειάζεται σοβαρότητα, πολλή δουλειά, λίγες κουβέντες, συντομισμός ομάδας που θα ελέγχεται από το Μαξίμου». Ο παριστάμενος Βενιζέλος έφαγε την τάπα και το βούλωσε.

Δυο μέρες μετά το κλείσιμο της Ολομέλειας της Βουλής, στις 6 Ιούνη, με κλειστή τη Βουλή, ο υπουργός Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου κατέθεσε το νομοσχέδιο για τις φυλακές τύπου Γ, το οποίο είχε δοθεί στην περιβόλητη διαβούλευση στις 17 του περασμένου Μάρτη. Στο αρχικό νομοσχέδιο περιλαμβανόταν και ένα τμήμα που αιφρούσε τη μεταχείριση των μεγαλοοφειλετών και των καταχραστών δημοσίου χρήματος, όμως επειδή η μεταχείρισή τους ήταν εξαιρετικά ευνοϊκή, γεγονός που αποτελούσε πρόκληση για το σκληρά δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό, η δικομματική κυβέρνηση αναγκάστηκε να το αποσύρει. Προφανώς θα δοκιμάσει να το επαναφέρει, είτε σε άλλο νομοσχέδιο είτε αυτοτελώς, στον κατάλληλο χρόνο, με το επιχείρημα ότι με τις διατάξεις του το κράτος θα συγκεντρώσει κάποια ποσά.

Η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου με το νομοσχέδιο αυτό έβαλε ως στόχο να πλήξει: Πρώτο, τους καταδίκαιαθέντες ως μελή της 17Ν και του Επαναστατικού Αγώνα, καθώς και τη νέα γενιά των ανταρτών πόλης και τους αγωνιστές που οι μηχανισμοί καταστολής του αστικού κράτους βαφτίζουν μελή της ΣΠΦ, σε βάρος των οποίων βρίσκεται σε εξελιξη μια φάμπτρικα τρομοδικείων. Δεύτερο, τους «απειθαρχους» ποινικούς κρατούμενους που μαζί με τους πολιτικούς πρωτοστατούν στους αγώνες για τα δικαιώματα των κρατούμενων.

Παραπέρα, με το νομοσχέδιο αυτό η κυβέρνηση θέλει να στείλει ένα μήνυμα –αποτρεπτικό και τρομοκρατικό– τόσο προς τους κρατούμενους, οι οποίοι καλούνται να μην ανταποκριθούν στα κελεύσματα των «απειθαρχών» για αγωνιστική διεκδίκηση των αιτημάτων τους και να «καθήσουν στ' αυγά τους», όσο και προς το Τμήμα εκείνο της νεολαίας που επιλέγει την τακτική του αντάρτικου πόλρας.

Η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου θεωρεί τους πολιτικούς και τους «απειθαρχους» ποινικούς κρατούμενους αντιπάλους του καπιταλιστικού συστήματος, σε αντιδιαστολή με τους φασίστες της Χρυσής Αυγής που τους θεωρεί αντιπάλους των συγκεκριμένων πολιτικών σχηματισμών και όχι του καπιταλιστικού συστήματος, του οποίου οι φασίστες είναι υπέρμοχοι. Η δικομματική κυβέρνηση προσδοκά και μέσω αυτού του νομοσχεδίου να εξυπηρετήσει τον πολιτικό της σχεδιασμό, που περιλαμβάνει και την προσπάθεια άντλησης εκλογικής δύναμης από την ακροδεξιά δεξιαμενή.

Με την παρ. 7 του άρθρου 1 του νομοσχεδίου οι φυλακές κατατάσσονται στις κατηγορίες Α, Β και Γ, ενώ διευρύνεται ο κατάλογος των κρατούμενων που θα κρατούνται στις φυλακές τύπου Α. Με τον ισχύοντα σωφρονιστικό κώδικα (Ν. 2776/1999) στις φυλακές τύπου Α κρατούνται οι υπόδικοι για χρέη. Τώρα ο κατάλογος διευρύνεται με την προσθήκη των κρατούμενων που κατηγορούνται για «εγκλήματα κατά της περιουσίας και ιδιοκτησίας, που έχουν τελεσθεί χωρίς βία ή απειλή». Πρόκειται για μια καθαρά

ταξική επιλογή, για ευνοϊκή μεταχείριση των κρατούμενων που είναι παιδιά του συστήματος.

Με το νομοσχέδιο επιχειρείται η κα-

τασκευή φυλακών τύπου Γ (ή τμημάτων τύπου Γ στις υπάρχουσες φυλακές), ανάλογων μ' αυτές που υπάρ-

■ Φυλακές τύπου Γ

Κολαστήρια για τους επαναστάτες πολιτικούς και τους «απείθαρχους» ποινικούς κρατούμενους

χουν εδώ και χρόνια στην Τουρκία ή με τα λευκά κελιά που κατασκέυασαν στις γυναικείες και ανδρικές φυλακές του Κορυδαλλού για τους αγωνιστές που κατηγορήθηκαν για συμμετοχή στη 17Ν και τον ΕΛΑ. Λευκά κελιά που λειτούργησαν την πρώτη περίοδο της κράτησής τους, όταν οι αυστηρότατοι περιορισμοί (απομόνωση στην ουσία) επιβλήθηκαν με πρόσχημα την εξυπηρέτηση των αναγκών της ανάκρισης.

Επίσημα δεν έχει ανακοινωθεί ποιες φυλακές θα μετατραπούν σε τύπου Γ ή σε ποιες θα δημιουργηθούν τμήματα τύπου Γ. Υπάρχει μόνο η πρόβλεψη (άρθρο 9 παρ. 7 του νομοσχεδίου) ότι με απόφαση του υπουργού Δικαιοσύνης ορίζονται οι φυλακές τύπου Γ. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, στη φυλακή του Δομοκού δε θα χρειαστεί να γίνουν νέες εργασίες, ενώ επομένως η μετατροπή μιας πτέρυγάς της σε τμήμα τύπου Γ, με αλλαγή της σύνθεσης των κρατούμενων. Το 2003, στη φυλακή της Λάρισας είχε κατασκευαστεί τμήμα τύπου λευκών κελιών, όμως ο αγώνας που αναπτύχθηκε τότε μέσα και έξω από τις φυλακές ανάκαρε τις κυβερνήσεις του

λακες αναγραφεις ή, κορεμποντες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ να μη μεταφέρουν εκεί τους κατηγορούμενους ως μελή της 17Ν και του ΕΛΑ. Στη συνέχεια, στο τμήμα αυτό εγκλείστηκαν ποινικοί κρατούμενοι. Οπως πληροφορηθήκαμε, πήραν από εκεί τους κρατούμενους και κάνουν εργασίες, προφανώς για να δημιουργήσουν τμήμα τύπου Γ. Εκτιμούμε, ακόμη, ότι τα λευκά κελιά που είχαν κατασκευάσει για τους πολιτικούς κρατούμενους στις ανδρικές και στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού θα τα χρησιμοποιήσουν ως τμήματα τύπου Γ.

Πέρα από τους αγωνιστές που δικάστηκαν για συμμετοχή στη 17Ν και στον ΕΑ, τα μέλη της ΣΠΦ και τους αγωνιστές που συνέλαβαν από το 2009 και τους εμφανίζουν όλους ως μέλη της ΣΠΦ, τους φασίστες της Χρυσής Αυγής (εξηγήσαμε ποια είναι

η σκοπιμότητα της ένταξής τους στις φυλακές τύπου Γ) και ορισμένες κατηγορίες ποινικών κρατούμενων, στις φυλακές αυτές θα κρατούνται επίσης οι κρατούμενοι που κρίνονται επικίνδυνοι για τη «δημόσια ασφάλεια της χώρας και τη δημόσια τάξη», καθώς και οι κρατούμενοι που κρίνονται επικίνδυνοι για την ασφάλεια στις φυλακές τύπου Α και Β, με την προϋπόθεση ότι έχουν καταδικαστεί ή απειλούνται με ποινές ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης ή έχουν ασκήσει βία σε δεσμοφύλακες ή κατέχουν αιχμηρά αντικείμενα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως όπλα ή έχουν αποδράσει βίαια, ατομικά ή ομαδικά.

Για την τελευταία κατηγορία κρατούμενων προβλέπεται αρχικά η παραμονή για τέσσερα χρόνια «σκαστά» (δηλαδή χωρίς να υπολογίζεται ο χρόνος που παίρνουν από τα λεγόμενα μεροκάματα για συμμετοχή τους σε εργασίες). Μετά την πάροδο της τετραετίας θα κρίνεται ανά διετία η συνέχιση ή μη της κράτησής τους στις φυλακές ή τα τμήματα τύπου Γ. Αντίθετα, για τους υπόλοιπους κρατούμενους, οι οποίοι φυλακίζονται αυτοδίκαια (λόγω της φύσης του αδικήματος) σε φυλακές ή τμήματα τύπου Γ, η αρχική κράτηση σ' αυτές τις φυλακές είναι δεκαετής και μπορεί να παρατείνεται ανά διετία.

Οσοι είναι ήδη κρατούμενοι για δέκα ή περισσότερα χρόνια και μεταφερθούν σε φυλακή ή τμήμα τύπου Γ θα περιμένουν για ένα ακόμη εξάμηνο για να κριθεί αν θα μεταχθούν σε φυλακές τύπου Β ή αν η κράτησή τους θα παραταθεί δύο χρόνια ακόμη (άρθρο 18 παρ. 3).

Οι κρατούμενοι των φυλακών ή τημάτων τύπου Γ εμφέσως πληγ σαφώς αποκλείονται από τα «μεροκάματα», με τα οποία επιστέψεται η αποφυλάκιση ενός κρατούμενου (μ' αυτά τα φυλακο-μεροκάματα ο ένας μήνας κράτησης γίνεται 53 έως 60 μέρες). Με την παράγραφο 10 του άρθρου 1 του νομοσχεδίου προβλέπε-

και τα τμήματα τύπου Γ

Αντίθετα, το νομοσχέδιο (άρθρο 5) προσθέτει νέες ευεργετικές διατάξεις για όσους ρουφιανεύουν. Πέρα από την αναγνώριση ελαφρυντικής περίστασης, θα μπορεί το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών αικόμα και να τους αποφυλακίζει και να αναστέλλει προσωρινά την ποινική τους δίωξη, μέχρι να επαληθευτεί το ρουφιανιλίκι τους.

Οσον αφορά την εξωτερική φύλαξη των φυλακών τύπου Γ, προβλέπεται η συγκρότηση ειδικού σώματος που θα υπάγεται στην Ελληνική Αστυνομία και όχι στο υπουργείο Δικαιοσύνης, όπως συνέβαινε ως τώρα (και θα εξακολουθήσει να συμβαίνει στις φυλακικές τύπου Α και Β). Σύμφωνα με την ίδια διάταξη (άρθρο 15 παρ. 1), επιτρέπεται η επέμβαση αυτού του σώματος στο εσωτερικό της φυλακής, μετά από απόφαση του Διευθυντή. Η σκοπιμότητα εισαγωγής στο νομοσχέδιο αυτής της διάταξης είναι προφανέστατη.

Με τα άρθρα 9 και 10 του νομοσχεδίου κατακρεούργούνται δύο σημαντικά άρθρα του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Σύμφωνα με το άρθρο 358, ο κατηγορούμενος και οι συνήγοροι υπεράσπισης έχουν το δικαίωμα, μετά την εξέταση των μαρτύρων, να κάνουν δηλώσεις, να σχολιάσουν τις καταθέσεις και τα αποδεικτικά μέσα που εξετάστηκαν. Το δικαίωμα αυτό τίθεται πλέον υπό την κρίση του προέδρου, που θα κρίνει πώς θα γίνει ο σχολιασμός. Με το άρθρο 364 διαβάζονται υποχρεωτικά όλες οι εκθέσεις των ανακριτικών υπαλλήλων καθώς και όλα τα έγγραφα που υποβάλλονται και δεν έχει αμφισβητηθεί η γνησιότητά τους. Πλέον, θα διαβάζονται μόνο τα «ουσιώδη και σημαντικά κατά την κρίση του προέδρου».

Επίσης, με το άρθρο 8 του νομοσχεδίου τροποποιούνται τα άρθρα 340 και 344 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, με τρόπο που πλήγτει καίρια δικαιώματα τόσο των κατηγορούμενων όσο και των συνηγόρων υπεράσπισης (όχι μόνο σε υποθέσεις που εκδικάζονται σε τρομοδικεία). Σήμερα, αν ένας συνήγορος υπεράσπισης έχει κώλυμα σε μία ή σε περισσότερες συνεδριάσεις, τότε το Τριμελές Η Πενταφελές Εφετείο Κακουργημάτων είναι υποχρεωμένο να διακόψει την ή τις συνεδριάσεις και να ορίσει νέες. Πλέον, όμως, η δίκη θα συνεχίζεται χωρίς την παρουσία συνηγόρου υπεράσπισης (παρ.1 του άρθρου 8 του νομοσχεδίου)! Αυτή η διάταξη οδηγεί στην επιτάχυνση των διαδικασιών συγκρότησης δικηγορικών εταιριών στην Ελλάδα.

Ακόμα και με τις τελευταίες αντιδραστικές τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ένας κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα, τουλάχιστον μία φορά, να μην αποδέχεται τους διορισμένους συνηγόρους. Με την παρ. 2 του άρθρου 8 του φασιστονομοσχεδίου, το δικαίωμα αυτό αφαιρείται από τον κατηγορούμενο. Αν δεν αποδεχτεί τους διορισμένους συνηγόρους, θα δικάζεται χωρίς συνηγόρους!

Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί αναβάθμιση της κρατικής καταστολής, κουρελιάζει κατακτήσεις που ήρθαν μετά από αγώνες μέσα και έξω από τις φυλακές και θεσπίζει ένα εκτρωματικό καθεστώς σε βάρος των επαναστατών πολιτικών κρατούμενων και των ανυπότακτων ποινικών κρατούμενων.

Στον απόηχο του εκλογικού αποτελέσματος, ο ανασχηματισμός οπερέτα, με στόχο τη συνέχιση της ιδιαίς άγριας μνημονιακής πολιτικής, έφερε στο υπουργείο Παιδείας τον Ανδρέα Λοβέρδο.

Η πρώτη παράγραφος του σημειώματος αυτού ασφαλώς και αποτελεί την ουσία της εναλλαγής των προσώπων στο κυβερνητικό σχήμα και ιδιαίτερα στο υπουργείο Παιδείας. Το πετσόκομμα των δημοσίων δαπανών για τα κοινωνικά αγαθά, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται και αυτό της Παιδείας, είναι στον πυρήνα της διαδικασίας της συνεχούς κινεζοποίησης της εργαζόμενης κοινωνίας, όπως ακριβώς και η ένταση του αυταρχισμού και των κατασταλτικών μέτρων, ως απαραίτητων συνοδευτικών αυτής (της κινεζοποίησης).

Γί' αυτό και η σταθερή απαξίωση και εγκατάλειψη της δημόσιας εκπαίδευσης, η συρρίκνωσή της, η ενίσχυση των ταξικών φραγμών, με σκοπό να ανατραπεί η ελληνική «διατερότητα» να αναζητά μαζικά η εργαζόμενη κοινωνία πανεπιστημιακή μόρφωση για τα παιδιά της, θα συνεχιστούν με τους ίδιους αμείωτους ρυθμούς. Κοντολογίς, θα συνεχιστούν οι μειώσεις των δαπανών για τη δημόσια εκπαίδευση, οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων, η πολιτική της αδιοριστίας, των ελαστικών σχέσεων εργασίας και των χιλιάδων κενών, οι ατέλειωτοι εξεταστικοί μαραθώνιοι των μαθητών, η ιδιωτικοποίηση των δημόσιων Πανεπιστημίων και η μετατροπή τους σε ανώνυμες επιχειρήσεις, οι καταργήσεις ειδικοτήτων και τομέων, ώστε να προκύπτουν «διαθέσιμοι» και η προσπάθεια επιβολής της αξιολόγησης, ως νομιμοποιητικού παράγοντα των διαθεσιμοτήτων και των απολύσεων.

Η εναλλαγή, λοιπόν, προσώπων

Από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη

στον υπουργικό θώκο καμιά ουσιαστική σημασία δεν έχει, γιατί την πολιτική δεν την καθορίζουν τα πρόσωπα απομικά, αλλά την υποδεικνύουν και την επιβάλλουν το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο (με έμφαση στην τρίκα), που προσπαθούν να διοχειριστούν την κρίση προς όφελό τους. Από αυτή την άποψη, όλα τα υπουργεία και στην περίπτωσή μας αυτό της Παιδείας, που έχει να κάνει με ένα κοινωνικό αγαθό και διαχειρίζεται μεγάλο όγκο προσωπικού, είναι «μνημονιακά» υπουργεία.

Οι υπουργοί, δηλαδή, ειδικά στις μέρες μας, είναι κυρίως αναλώσιμοι και το προσωπικό στήλ του καθενός ελάχιστα παρεμβαίνει στις αποφάσεις και την υλοποίησή τους. Με λίγα λόγια, η συγκρουσιακή επιθετική συμπεριφορά και η αυταρχικότητα καθορίζονται εν πολλοίσ από την αγριότητα και την απαιτητικότητα των μέτρων που καλούνται να υλοποιήσουν.

Περνώντας από τη Διαμαντοπούλου στον Αρβανιτόπουλο, για να αναφερθούμε μόνο στα χρόνια των Μνημονίων, η δημόσια εκπαίδευση δεινοπάθησε (για να μην αναφερθούμε στις θητείες της Γιαννάκου, του Σπηλιωτόπουλου, του Ευθυμίου, του Αρσένη, κ.λπ., που παρότι πέρασαν από το υπουργείο Παιδείας σε καιρούς προ της οξύτατης οικονομικής κρίσης, άφησαν πικρή γεύση και έκαναν έργο, που λειτούργησε ως προπομπός των σαρωτικών αλλαγών που επιχειρούνται τώρα). Και τώρα, με τον Λοβέρδο, είναι σίγουρο πως η δημόσια εκπαίδευση χάρι δεν θα δει.

Ας θυμηθούμε λιγάκι την πολιτική ιστορία του στις μνημονιακές κυβερνήσεις.

Ο Ανδρέας Λοβέρδος υπήρξε φαντακός υπερασπιστής των Μνημονίων και στην προπαγάνδα αποδοχής τους από τον ελληνικό λαό, υιοθέτησε μια τρομοκρατική στρατηγική («Αν τους πετάξουμε έξω από τη χώρα, τότε η χώρα θα πτωχεύσει»). Ήταν υπουργός «ειδικών αποστολών» και αυτό το απέδειξε περίτρανα περνώντας διαδοχικά από το υπουργείο Εργασίας στο υπουργείο Υγείας, για να ξεπατώσει αντίστοιχα τις εργασιακές σχέσεις, το ασφαλιστικό και στη συνέχεια, οι, είχε απομείνει όρθιο από το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Με δημόσιες δηλώσεις του, αλλά και πράξεις του, καλλιεργούσε σκόπιμα το ρατσισμό και την ξενοφοβία. Στη μεγάλη απεργία πείνας των 300 μεταναστών (Απρίλιος του 2012), προκειμένου να ξεσηκώσει τα ρατσιστικά, ξενοφοβικά αισθήματα μιας βαθιάς απογοητευμένης από τα απανωτά χτυπήματα κοινωνίας και να πετύχει την ενεργοποίηση του αντιδραστικού «κοινωνικού αυτοματισμού», ώστε να χτυπηθεί η απεργία που βάδιζε ως τότε αιλόνητη, δηλωσε από την πανεπιστημιακή κοινότητα και ειδικά από τις πρωτανικές αρχές και τελικά να εφαρμοστεί. Ο Λοβέρδος χρέωσε τον Αρβανιτόπουλο για «ευκαμψία στα κατεστημένα» (εννοώντας προφανώς τους πρυτάνεις), του έκανε δηλαδή επίθεση από τα δεξιά!

Και στη συνέχεια, το Μάρτιο του 2013, δίνοντας τα διαπιστευτήριά του στο κεφάλαιο και την τρύκα, υπερψήφισε τη δραματική συρρίκνωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με το κακόφημο «σχέδιο Αθηνών». Για να μην υπάρξει δε η παραμικρή αμφιβολία για το έργο που θα συνέχισε στο υπουργείο Παιδείας ο Λοβέρδος, παραθέτουμε τα όσα διαδραματίστηκαν κατά την τελετή παράδοσης και παραλαβής:

Ο αποπεμφθείς Αρβανιτόπουλος, καταρχήν ευλόγησε τα γένια του, υπογραμμίζοντας ότι πραγματο-

ποίσης έργο μεγάλο, το οποίο ήταν και είναι διακαής πόθος του αστισμού γι' αυτό και χρειάστηκε να «καυγκρουσθεί». Εκανε ιδιαίτερη αναφορά στην επιτυχία του να εφαρμοστεί ο «ανεφάρμοστος» νόμος για τα ΑΕΙ, στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, τον «εξορθολογισμό» του ακαδημαϊκού χάρτη με το σχέδιο «Αθηνών», την εισαγωγή εξετάσεων στα πρότυπα σχολεία, την τράπεζα θεμάτων που, όπως σημείωσε, «έχει κακοποιηθεί από την αριστερή προπαγάνδων» και τον θεσμό της μαθητείας. Σημείωσε ότι εκκρεμούν τρία νομοσχέδια και ολοκλήρωσε με την υπογράμμιση της αρχής που σέβονται όλοι οι διαχειριστές του συστήματος: «η νέα ηγεσία πρέπει να συνεχίσει στα ίδια βήματα».

Παίρνοντας τη σκυτάλη ο Λοβέρδος, μιλώντας εκ μέρους και των υφυπουργών, ζήτησε να ενημερωθεί με κάθε λεπτομέρεια από τον προκάτοχό του γι' αυτά που έχει κάνει κατά την υπουργική του θητεία στο Παιδείας και ειδικά για τις «εκκρεμότητες», υπογραμμίζοντας ότι αποδέχεται χωρίς αντιρρήσεις τη συνέχεια στη διαχείριση του κυβερνητικού έργου: «Θέλω να μάθω με κάθε λεπτομέρεια αυτά που έχετε κάνει και πάνω απ' όλα τις εκκρεμότητες, γιατί όπως είπες η διοίκηση πρέπει να είναι συνεχής».

Και έδωσε το στήγμα της πολιτικής του λέγοντας: «Οι περιστάσεις δεν επιτρέπουν ερασιτεχνισμούς και πειραματισμούς». Δηλαδή, θα συνέχισε στο διοικητή που είναι και δοκιμασμένο, πλην, όμως, διαθισμένο με ολίγη από «διάλογο», για να παραπλανούμε τους αφελείς. Τούτο σημαίνει η δηλωση «θέλω να καθησυχάσω κάθε μαθητή, κάθε γονιό που έπειτα από διάλογο». Οι γονείς που έκαναν η δηλωση «θέλω να αναστατώσουμε σε κανένα θέμα». Οι γονείς που γίνεται έπειτα από διάλογο».

Αλληλεγγύη

Εχοντας επίγνωση του γεγονότος ότι «στο δημόσιο των μνημονιακών επιταγών, που οι μόνιμοι και ΙΔΑΧ εργαζόμενοι απολύντων για να αντικατασταθούν από εργολάθους που κοστίζουν περισσότερο αλλά πληρώνουν λιγότερο τους εργαζόμενους, η υπόθεση των καθαριστριών είναι υπόθεση όλων μας», ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού ΕΚΠΑ καταγγέλλει τις ομαδικές απολύσεις εργαζομένων στα συνεργεία καθαρισμού του ΕΚΠΑ από την εταιρία «ΑΒ ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΗ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΠΕ».

Στην καταγγελία αναφέρεται ότι η εν λόγω εταιρία χρησιμοποίησε το γνωστό κόλπο όλων των νταβατζήδων της μισθωτής εργασίας κάτεργου: «Το Δεκέμβρη του 2013, η εταιρεία, για να διευκολυνθεί στις συναλλαγές της με το Πανεπιστήμιο, ζήτησε τις παραιτήσεις όλων των εργαζόμενων καθαριστριών της, υποσχόμενη ότι θα τις κρατήσει η -εικονικά άλλη- διάδοχη εταιρεία (υπό τον υιό του ιδιοκτήτη της πρώτης Σιμωνετάτου)».

Χωρίς να καταβάλει τις αποζημιώσεις για τις απολύσεις, η εταιρεία έχει αφήσει τις εργαζόμενες απλήρωτες εδώ και επτά μήνες, εφαρμόζοντας, για μια ακόμα φορά, την προσφρίλη τακτική του εργολάθου: «Δεν με πληρώνουν, δεν σας πληρώνων».

Επειδή μάλιστα, από τις 17 Απριλίου,

οι δύο εταιρείες (Σιμωνετάτου-Αλεξίου) δεν έχουν πλέον καμία σύμβαση με το ΕΚΠΑ, η ΑΒ ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΗ ζήτησε ξανά από τις εργαζόμενες τις παραιτήσεις τους. Οταν, κάποιες απ' αυτές, πήγαν να πάρουν το χαρτί της απόλυτης για να πάνε στο ταμείο ανεργίας, τους ζήτηθηκε να υπογράψουν σε λευκά χαρτιά!».

Εκφράζοντας της αλληλεγγύη του στις απολύμενες και απλήρωτες καθαριστριες, ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού ΕΚΠΑ καλεί το ΕΚΠΑ «να προβεί σε απ' ευθείας προσλήψεις εργαζόμενων σε όλες τις ειδικότητες που χρειάζεται και να σταματήσει την αποφασίσει κατά προτεραιότητα την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων τους από την εκπεσούσα εγγυητική επιστολή του εργολάθου».

Επίσης καλεί «τους εργαζόμ

■ Διοικητικοί

Οι απολύσεις προ των πυλών

Στο προηγούμενο φύλλο γράφαμε ότι οι απολύσεις των διοικητικών υπαλλήλων των ΑΕΙ είναι στην ημερήσια διάταξη. Αύριο λίγης η περίοδος της διαθεσμότητας των καταφρούμενων κλάδων και η πρώτη φουρνιά διαθέσιμων θα βρεθεί αυτομάτως στον Καιάδα της ανεργίας. Ο μόνος τρόπος για να αποφευχθεί αυτό είναι η αναβίωση του απεργιακού αγώνα των διοικητικών, απαλλαγμένου αυτή τη φορά από τα βαριδιά της υπονόμευσης του καθηγητικού κατεστημένου και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των διοικητικών του ΕΜΠ και των εξαρχής εργοδοτικών γραφειοκρατών του έκπτωτου ΔΣ στο ΕΚΠΑ. Οι τελευταίοι δεν έχουν καμία απήχηση πια στο ΕΚΠΑ. Αντίθετα, τα πουλητάρια του ΔΣ του ΕΜΠ κάνουν ακόμη κουμάντο στο σύλλογο διοικητικών του ΕΜΠ.

Μέχρι την τελευταία στιγμή, αυτά τα πουλητάρια, σε αγαστή συνεργασία με το καθηγητικό κατεστημένο του ΕΜΠ, παραμύθιζαν τους διαθέσιμους ότι υπάρχει συμφωνία κάτω από το τραπέζι με την κυβέρνηση για την επαναφορά όλων των διαθέσιμων του ιδρύματος, έπειτα από ενδοϊδρυματική κινητικότητα. Το νέο παραμύθι είχε ως εξής: ο Μητσοτάκης θα προκήρυξε 800 νέες θέσεις με ΑΣΕΠ στα ιδρύματα, 500 από τις οποίες θα διαθέτονταν στο ΕΜΠ. Κατόπιν, με ευνοϊκή μοριοδότηση, οι διαθέσιμοι του ΕΜΠ θα επέστρεφαν όλοι στις θέσεις τους! Ελα ώμως που το κάζο δεν άργησε να έρθει. Μετά τον ανασχηματισμό, σήμανε πτωνικός στο επιτελείο της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθ-

μιας Εκπαίδευσης (ΟΔΠΤΕ). Διάφοροι παράγοντες του ΥΔΜΗΔ ξεκαθάρισαν ότι τα παραμύθια που έλεγαν στ' αυτά πρόθυμων ωτακουστών και διαδοσιών, καθηγητών και γραφειοκρατών συνδικαλιστών, δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να υλοποιηθούν. Είχαν σαν σκοπό μόνο να αγοράσουν χρόνο και να αποκοινώσουν τον κόσμο.

Προηγήθηκε τηλεδιάσκεψη συντονισμού των πρωτοβάθμιων συλλόγων των πανεπιστημάων, που κάλεσε την Ομοσπονδία να στηρίξει απεργιακές κινητοποιήσεις. Η πλειοψηφία του ΔΣ της Ομοσπονδίας άρχισε τις υποδείξεις για «αντιθεσμική συμπεριφορά» των συλλόγων, για «παράκαμψη της ομοσπονδίας» και άλλα τέτοια, για να μη στηρίξουν για μια αικόμη φορά τον αγώνα. Λίγες μέρες μετά, όταν τα πράγματα ξεκαθάρισαν, η Ομοσπονδία, κάλεσε μόνη της σε... τριήμερη απεργία στις 11-13 Ιούνη! Ιδια στάση, βέβαια, έχουν και οι δυνάμεις του Περισσού, που βγάζουν πλέον ανακοινώσεις για επικείμενες απολύσεις... εκατοντάδων υπαλλήλων, όταν μέχρι πρότινος διακήρυξαν ότι δε θα χαθεί ούτε μια θέση, κατόπιν της... συμφωνίας με τον Αρβανιτόπουλο.

Ο ειδικός σύμβουλος του Μητσοτάκη, Νέζης, ξεκαθάρισε την περασμένη Τετάρτη σε αντιπροσωπεία των διοικητικών οχτώ πανεπιστημάων, ότι συμφωνία δεν υπάρχει. Σύμφωνα με ανακοίνωση του ΔΣ των διοικητικών του ΕΚΠΑ, «**ενδο-ιδρυματική κινητικότητα δεν προβλέπεται. Δε νοείται επιστροφή εργαζόμενων σε φορέα από τον οποίο τεθήκαν σε διαθεσμότητα επειδή θεωρήθηκαν πλεονάζοντες.... Μέχρι Πέμπτη, 12/6, θα βγει προκήρυξη για κινητικότητα. Η προκήρυξη θα αφορά μόνιμο διαθέσιμους ΑΕΙ και όχι άλλο**

λους διαθέσιμους του δημοσίου. Αν και το σύνολο των διαθέσιμων που η προκήρυξη θα αφορά θα μπορεί να υποβάλει αίτηση, ο αριθμός των θέσεων που θα προκρυχθούν και το πού θα είναι αυτές, δημόσιο γενικά ή/και ΑΕΙ-ΤΕΙ (εξαιρουμένων των 8 ΑΕΙ που έχουν διαθέσιμους) είναι σε διαβούλευση. Οι θέσεις που θα διατεθούν θα είναι σε όλη τη χώρα... Συμπερασματικά: Εκείνα για το οποίο υπάρχει δέσμευση είναι ότι για τους διαθέσιμους των καταργούμενων κλάδων που απολύνται 15/6 θα βγει προκήρυξη για άγνωστο (μέχρι τη συνάντηση με τον κ. Νέζη) αριθμό θέσεων και, κατά συνέπεια, με την υποβολή της αίτησης η διαθεσμότητα των συναδέλφων παρατείνεται. Θα πρέπει να σημειωθεί επίσης ότι, από τον κ. Νέζη, τονίστηκε ότι από παρόγνοτες του ΥΔΜΗΔ δεν έχει επωθεί σε συναντήσεις περί διαθεσμότητας ποτέ κάπι που να αποδειχθεί εκ των υστέρων ότι δεν ισχεί».

Ενώπιον όλων, τα πουλητάρια του ΕΜΠ που παραμύθιζαν τον κόσμο έγιναν ρόμπες ξεκούμπωτες, αποκαλύπτοντας στους συναδέλφους τους από άλλα πανεπιστήμια, ότι δε θα χαθεί ούτε μια θέση, κατόπιν της... συμφωνίας με τον Αρβανιτόπουλο. Ο ειδικός σύμβουλος του Μητσοτάκη, Νέζης, ξεκαθάρισε την περασμένη Τετάρτη σε αντιπροσωπεία των διοικητικών οχτώ πανεπιστημάων, ότι συμφωνία δεν υπάρχει. Σύμφωνα με ανακοίνωση του ΔΣ των διοικητικών του ΕΚΠΑ, «**ενδο-ιδρυματική κινητικότητα δεν προβλέπεται. Δε νοείται επιστροφή εργαζόμενων σε φορέα από τον οποίο τεθήκαν σε διαθεσμότητα επειδή θεωρήθηκαν πλεονάζοντες.... Μέχρι Πέμπτη, 12/6, θα βγει προκήρυξη για κινητικότητα. Η προκήρυξη θα αφορά μόνιμο διαθέσιμους ΑΕΙ και όχι άλλο**

του ΔΣ των διοικητικών του ΕΜΠ βγήκε δημόσια να πει ότι δεν υπήρξε συναίνεση για την ανακοίνωση αυτή!

Η κοινή ανακοίνωση έγραφε: «**Αποδεικνύεται λοιπόν περίτρανα ότι ο διάλογος στον οποίο καλύστε ο Υπουργός Παιδείας τον Δεκέμβρη του 2013 ήταν καθαρά προσχηματικός, με μοναδικό στόχο να περάσουν οι Οργανισμοί στα ιδρύματα και να υλοποιηθεί ο Ν. 4009, θέτοντας αυτούς τους όρους εκβιαστικά ως προσπατούμενο για την επαναποτέρηση των διαθέσιμων**. Τα πουλητάρια ένιωσαν εκ των υστέρων ότι μάλλον το «παρατράβησαν» και κάπως πρέπει να διαφροτοπήσουν, ολιγώς δε θα φαίνονταν πια «καλά παιδιά» στα μάτια του υπουργού. Το κέρδος ήταν μια τεράστια γλοτάτσα από τον Νέζη την Τετάρτη.

Η κατάσταση, δυστυχώς, δεν είναι καθόλου ευνοϊκή για τις δυνάμεις στο ΕΚΠΑ και σαφώς λγότερο ευνοϊκή για τις ελάχιστες δυνάμεις στο ΕΜΠ που θέλουν να σηκώσουν το βάρος μιας νέας αναμέτρησης. Η ήττα μετά από ένα πολύμηνο αγώνα άφησε βαριά σκιά σε κάθε νέο σκίτημα. Σίγουρα, οι αυταπάτες που έτρεφε πολύς κόσμος θα εξαφανιστούν, αλλά αυτό δεν μεταφράζεται αυτόματα σε ενεργοποίηση και κινητοποίηση. Τα πουλητάρια του ογώνα φρόντισαν να τρενάρουν την κατάσταση ως την ύστατη στιγμή. Οι καθηγητές πουύλησαν εκδούλευση στην κυβέρνηση, περνώντας τον εσωτερικό κανονισμό που προέβλεπε ο νόμος Διαμαντοπούλου, με αντάλλαγμα υποτίθεται την επιστροφή των διαθέσιμων. Το φοιτητικό κίνημα σε αυτή τη φάση δε δείχνει να μπορεί να ανασυνταχθεί και να αντεπέξθεται στην κρισιμότητα της κατάστασης.

Scripta manent

Σχεδόν επτά μήνες πέρασαν από τότε που οι δυνάμεις της ΚΝΕ στα πανεπιστήμια πανηγύριζαν, παρουσιάζοντας το σπάσιμο της απεργίας των διοικητικών στο ΕΜΠ, κατόπιν εισήγησης μελών του ΠΑΜΕ, ως... νίκη. Ενδεικτικά παραθέτουμε τημήα της ανακοίνωσης του ΜΑΣ (φοιτητική οργάνωση του Περισσού) στις 9 Δεκέμβρη του 2013 (σ.ο. οι επισημάνσεις δικές μας): «**Το Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών χαιρετίζει τον αγώνα που δίνουν οι εργαζόμενοι του ΕΜΠ οι οποίοι μπαίνουν στην δουλειά με ψηλά το κεφάλι** έχοντας κατοχυρώσει μέσα απ' αυτόν τον αγώνα ότι δεν θα γίνει καμία απόλυτη και καμία δίωξη κύριο αίτημα που έβαζαν απ' την αρχή οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ και του ΜΑΣ. Είναι αποτελέσμα του σημαντικού αγώνα που δίνουν οι εργαζόμενοι εδώ και τρεις μήνες».

Τι καταλαβαίνει κανείς από αυτή την ανακοίνωση; Οι οι απεργοί διοικητικοί νίκησαν και επέστρεψαν θριαμβευτές στις σχολές, έχοντας σπάσι τον τσαμπουκά της κυβέρνησης και έχοντας εξασφαλίσει όλες τις θέσεις των διαθέσιμων. Τώρα που έφτασε στο πλήρωμα του χρόνου, λες και απευθύνονται σε λωτοφρόγους, ανακοινώνουν τα εξής στις 19 Ιουνίου: «**Στις 15 Ιουνίου λίγης το δημητριάδας διαθεσμότητας για εκατοντάδες διοικητικούς υπαλλήλους των πανεπιστημίων οι οποίοι πλέον οδηγούνται στην απόλυτη!** Σπρίζουμε την πρόταση για 24ωρη απεργία την Τετάρτη 11 Ιουνίου με συγκέντρωση διαμαρτυρίας όλων των εργαζόμενων από τα 8 πληττόμενα πανεπιστήμια στη 1 τη μεσημέρι στα Προπύλαια και πορεία στο υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης».

Εμπαγμός, κοροϊδία, απάτη; Αυτές είναι λέξεις πολύ ήπιες για να περιγράψουν τέτοιες συμπεριφορές. Εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα κομματικό μηχανισμό που αναπαράγεται από τις ήττες, από το ξεπούλημα των ογώνων, που βαπτίζει σκόπιμα το κρέας ψάρι, γιατί αλλιώτικα στερείται λόγου υπαρξής ως διακριτή πολιτική συνιστώσα του συστήματος, που πουλάει ως πραμάτειο στην αστική τάξη το πατρονάρισμα ομάδας εργαζόμενων, τη σταδιακή υπονόμευση και το πισώπλατο μοχαΐρωμα των εργαζόμενων την κατάλληλη στιγμή, όταν οι συσχετισμοί βαραίνουν. Όλα αυτά έγιναν από τις δυνάμεις του Περισσού και σε αυτό τον αγώνα. Οι δυνάμεις τους στις φοιτητικές συνελεύσεις δεν ψήφιζαν τις αποφάσεις για κατάλληλη προστίχη του αγώνα των διοικητικών, καλούσαν τους στα διοικητικούς να καταθέσουν ένα από τα βασικότερα όπλα τους στην ανεργία, κατέβασαν την απεργία στα διοικητικά Μεταρρυθμιστικά στ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδιοι! Οχι πια στα τέσσερα.

Πέρασαν κιόλας δέκα χρόνια αναβάθμισης της δρησκευτικής επικαιρότητας και παρεμβατικότητας με κέντρο τη συμβασιεύουσα. Ήταν 18 Ιούνη του εδυνωστηρίου και αλήστου μνήμης έτους 2004, όταν ο Ανδιμός ενθρονίζοταν ως ο 127ος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης. Στα χρόνια του ευτύχησε –συμβάλλοντας και ο ίδιος με τους πύρινους κι ανυποχώρητους λόγους του– να δει τη «δεξιά του Κυρίου» να γίνεται ακροδεξιά, συμβάλλοντας με τους πύρινους λόγους του εις την προάσπισην των βωμών, εστιών, ιδανικών, δανεικών κλπ. Αν ζόύσε ο αρθρογράφος του «Στόχου» με το φευδώνυμο «Κεραυνός», θα ήταν πολύ περήφανος.

«Αφού είσαι ανδρώπινο πλάσμα / κι ανάγκη σου πρώτη το φωμί / από τα λόγια τα παχιά / μην περιμένεις τροφή. / Γί' αυτό εμπρός μαρς αριστερά / είν' η δέση σου εκεί / στο μεγάλο το μέτωπο της εργατιάς / γιατί εργάτης είσαι κι εσύ. /

Αφού είσαι ανδρώπινο πλάσμα / σαν σκουλήκι δεν δες να σε πατούν / δεν δέλεις δούλους να 'χεις εσύ / μα ούτε κι αφεντικά. / Αφού είσαι εργάτης, εργάτη / το δίκιο σου δε δα βρεις πουδενά / μονάχη της η εργατιά / κερδίζει την ελευθεριά» (Bertold Brecht - «Το τραγούδι της ενότητας»).

Παραμένοντας στον χώρο της επικαιρότητας (διασκέδασης ή ψυχαγωγίας κατά πολλούς), δεν δικαιούμαστε να αφήσουμε να περάσει απαρατήρητη η νέα πολιτική δήλωση ενός ακραιφνών πολιτικού όντος, του Γρηγόρη Ψαριανού. «Αν συγκυβερνούσαν ΣυρίζΑ-ΑνΕλ θα ζητούσα αύσολο στα Τίρανα» είπε ο διαπρεπής γυρολόγος του πολιτικού [και όχι μόνο] φάσματος, κάνοντας περήφανους τους ψηφοφόρους του (από το κοντρό με πληροφορούν ότι πρόκειται για ψηφοφόρους της ΔημΑρ, γιατί προς στιγμήν ομολογώ ότι μπερδεύτηκα).

– Για τον ανασχηματισμό δες να σου τραγουδήσω;
Δεν πας καλά μου φάνεται. Και τι να πω η δόλια;
Τα πιο πολλά τραγούδια μου στο χειλος της ξευτίλας
μα τούτο μη μου το ζητάς. Δεν το αντέχει ο κόσμος
δεν το αντέχω ούτε εγώ. Θα πω βαριές κουβέντες.

Ασε τη μούσα, να χαρείς, να ασχολείται μ' άλλα
και σαν η ώρα έρθει δα πει κι εκείνη τα δικά της.

Σε τι κόσμο ζούμε! Μα να μην αφήσουν τον πρωδυπουργό να απολαύσει τη χωριάτικη σαλάτα του στο Κολωνάκι! Να του κάνουν παράπονα συνταξιούχοι, οι ευεργετημένες που κάθονται και πληρώνονται, επιβαρύνοντας τον κρατικό προϋπολογισμό σε τέτοιες μαύρες εποχές! Τι άνθρωποι! Κάποτε είχαμε τους κομμουνιστάς, τώρα έχουμε τον... πάσα ένα τυχόντα. Και μάλιστα στο Κολωνάκι! Πού να πήγαινε και στο Πέραμα να φάει δηλαδή... Τι είπατε για το Πέραμα και τις πολιτικές σφυγμομετρήσεις στις λαϊκές συνοικίες; Α, ναι...

Είναι τόσο σχετικά τα μεγέθη, που αυτοκαταργούνται. Ενα ικανό μυρμήγκι βαρύνει –σε απόλυτο αξία– περισσότερο από ένα μέτριο πρωδυπουργό» (Οδυσσέας Ελύτης – «Έκ του πλήσιον»).

– Γκόλφω γιατί κατσούφιασες; Πού βολοδέρνει ο νους σου και μοιάζεις σαν τον Αδωνι που πήρε το παπούτσι;
– Αχ Τάσο, συ τον πόνο μου δεν φτάνεις να τον νοιώσεις που ο Κικίλιας δα με κάνει φίλη με τους μπάτσους!
– Τι λες μωρή; Σου σάλεψε; Τι 'ν' τούτες οι παράλες;
– Το 'πε, Τάσο. Δεν άκουσες; Να δεις που δα πει κι άλλα...

Λέγεται Παυλίνα, είναι κόρη του Γιώργου Βουλγαράκη (ναι, του γνωστού) και κυκλοφόρησε το πρώτο της τραγούδι με τίτλο «Έδώ» (πού κοιτάπε ρε;). Η σήλη ομολογεί ότι πιάστηκε αδιάβαστη και ανέτοιμη, καθώς μέχρι σήμερα παρακολουθούσε τον πολιτισμό κυρίων μέσα από τα βιβλία που εκδίδουν οι πνευματικοί γίγαντες της Βουλής. Αντε και με καμιά ακαταλαβίστικη (λόγω λογιστισμού) δήλωση του Βγον. Με συντριβή παραδεχόμαστε λοιπόν ότι ούτε προς το τραγούδι προεκτίναμε τους ορίζοντές μας, αλλά ούτε και προς τους επιγόνους των τρισμεγίστων. Επρεπε να είχαμε προβλέψει... Μα δώστε χρόνο στην Κοκκινοσκουφίτσα και δα διορδωθεί. Ειδικά αν υπάρχει και έτερο κρούσμα.

«Δεν ζει μόνο με ψωμί ο άνθρωπος. Αν ήμουν πεινασμένος και αβοήθητος στο δρόμο, δεν θα ζητούσα ένα ψωμί. Θα ζητούσα μισό ψωμί και ένα βιβλίο» (Federico Garcia Lorca).

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Ενάντια στα καταστροφικά σχέδια του Μελισσανίδη**Ξεσηκώνεται η Φιλαδέλφεια**

■ εσηκωμός ενάντια στα καταστροφικά σχέδια του Μελισσανίδη επικρατεί στη Νέα Φιλαδέλφεια. Οι λίγοι εύψυχοι της Πρωτοβουλίας Κατοίκων Νέας Φιλαδέλφειας - Νέας Χαλκηδόνας, που ξεκίνησαν την κινητοποίηση και αντιμετώπισαν τη βία του «ιδιωτικού στρατού του προέδρου», όταν οργάνωσαν ανοιχτή συζήτηση στο Πνευματικό Κέντρο της πόλης, έγιναν πολλοί. Συλλογικότητες και άτομα από τη Φιλαδέλφεια, τη Χαλκηδόνα και τις γύρω περιοχές, μετά από δύο μεγάλες συσκέψεις που έγιναν στο χώρο της Κατάληψης «Στρούγκα», συγκρότησαν ένα ευρύ Συντονιστικό και καλούν ήδη στην πρώτη ανοιχτή εκδήλωση, στην κεντρική πλατεία της Νέας Φιλαδέλφειας (δημοσιεύουμε την αφίσα και το κάλεσμα).

Το νερό πλέον μπήκε στ' αυλάκι. Ο φόβος από τις απειλές των ανεγκεφαλών τραμπούκικων ορδών παραμερίστηκε από το θάρρος των πρωτοπόρων και τη δύναμη που γεννά η συλλογικότητα και διλαδείχνουν ότι για δεύτερη φορά θα αποτύχουν τα σχέδια εκείνων που θέλουν να μετατρέψουν το Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας σε περιβάλλοντα χώρο

των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων. Πλέον, ο λαός της πόλης μπορεί να εκφράσει –και θα το κάνει– αυθεντικά τη βούλησή του να προστατέψει έναν από τους τελευταίους πνεύμονες πρασίνου της Αθήνας.

Κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ

Η νέα δημοτική αρχή Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας είναι

απούσα από τις κινητοποιήσεις των κατοίκων, ενώ ο τοπικός ΣΥΡΙΖΑ, που φέρεται να διαφωνεί με την κεντρική συμφωνία ΣΥΡΙΖΑ-Μελισσανίδη, υφίσταται τις νουθεσίες του γραμματέα Βίτσα, που στάλθηκε για να συνετίσει τα μέλη του.

Και κεντρικά στον ΣΥΡΙΖΑ, όμως, σοβεί μια κρίση. Πέρα από το βουλευτή Β. Αποστόλου, που εξέφρασε τη διαφωνία του στη Βουλή, είναι πολλοί αυτοί (ακόμη και ο Γ. Μηλιός) που τοποθετούνται δημόσια ενάντια στα κρυφά παζάρια με τον Μελισσανίδη και στη σύναψη συμφωνίας μαζί του, ενάντια στη θέληση του λαού της Φιλαδέλφειας. Το θέμα έχει φτάσει στην Πολιτική Γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ και βρίσκεται ακόμη σε εκκρεμότητα. Το καλύτερο που έχουν να κάνουν είναι να αποδεσμευτούν από τη συμφωνία με τον Μελισσανίδη, να δηλώσουν την αντίθεσή τους στη συνολικά στο νομοσχέδιο και να σταματήσουν τη μαύρη προπαγάνδα και την παραπληροφόρηση. Άλλως, θα αντιμετωπίσουν και αυτοί την οργή του λαού της Φιλαδέλφειας. Ο κόσμος έχει πάρει την υπόθεση στα χέρια του, δεν παραμυθιάζεται και δεν συγχωρεί.

Ανοιχτό κάλεσμα σε συζήτηση για το «Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας Αττικής»

Πέμπτη 19 Ιουνίου, 7 μμ, Πλατεία Πατριάρχου

Το Άλσος μας σε κίνδυνο, η πόλη μας υπό απειλή**Προς όλους τους κατοίκους Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας**

Από την Πέμπτη 29 Μάη ξεκίνησε να συζητείται στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής το νομοσχέδιο με τίτλο «Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας Αττικής», το οποίο εμπειρέχει άρθρα που πλήγουν άμεσα την περιοχή μας και συγκεκριμένα την πόλη μας που πάγιε πλέον να θεωρείται αμιγής τόπος κατοικίας ενώ ο πολύτιμος θησαυρός της, το Άλσος μας, παραδίνεται στις ορέξεις των επιχειρηματικών συμφερόντων του Μελισσανίδη.

Ειδικότερα:

◆ Με τα άρθρα 8, 9 και 11 ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας συμπεριλαμβάνεται στην Χωρική Υποενότητα Κεντρικής Αθήνας, όπου «προβλέπεται να αναπτυχθούν δραστηριότητες επιτελικής διοίκησης, χρηματοπιστωτικές, γραφείων και εδρών επιχειρήσεων, εμπορίου, τουρισμού, εκπαίδευσης και πολιτισμού» και οι δεκάδες χιλιάδες κάτοικοι της περιοχής μας αντιμετωπίζονται ως ένας πληθυσμός που πρέπει να «συγκρατηθεί», μιας και η γειτονιά μας θα χάσει τον χαρακτήρα της, ως περιοχή κυρίων κατοικίας.

◆ Με τα άρθρα 18 και 19 του νομοσχεδίου το Άλσος μετατρέπεται σε Μητροπολιτικό Πάρκο Νέας Φιλαδέλφειας, η διαχείριση του οποίου στη συνέχεια θα περάσει από το Δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας στο «Φορέα Ανάπλασης και Διαχείρισης Μητροπολιτικών και Υπερτοπικών Πάρκων Αττικής». Το άλσος δεν θα υπάγεται πλέον στην αρμοδιότητα του δή

■ Δήμαρχος Αριστοτέλη για Σκουριές

Αφού εξελέγη, φτύνει τους εκλογείς του

Μία μόλις βδομάδα μετά την εκλογή του, που ερμηνεύτηκε ως νίκη των κατοίκων της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής ενάντια στους χρυσοθήρες και το τσιράκι τους, ο νέος δήμαρχος Αριστοτέλη Γιάννης Μήχος ανακρούει πρύμναν και φτύνει κατάμουτρα αυτούς που τον εξέλεξαν. Σε συνέντευξή του στην «Αυγή» (24.5.14) άνοιξε την αγκαλιά του για να υποδεχτεί τους χρυσοθήρες και τα καταιστροφικά σχέδιά τους.

«Προσωπικά, θα επιμείνω στη βασική προεκλογική μας θέση, όπου οι δημοτικές εκλογές δεν ήταν δημοψήφισμα για το "ναι" ή το "όχι" στη μεταλλευτική δραστηριότητα στην περιοχή. Ήταν ένα δημοψήφισμα για το "ναι" ή το "όχι" στην ενότητα της τοπικής κοινωνίας και αν θελουμε να μεταφράσουμε πραγματικά το αποτελέσμα αυτής της εκλογικής νίκης, θα πούμε ότι εξέφρασε την αγωνία όλων των πολιτών να ενωθούν και να ανοίξει το βήμα του διαλόγου», δηλώνει ο Μήχος, στρε-

βλώνοντας πλήρως το μήνυμα της ψήφου που τον επέλεξε αρχικά ως υποψήφιο (αποκλείοντας άλλους, συχνά με όχι και τόσο... δημοκρατικές διαδικασίες) και στη συνέχεια τον εξέλεξε.

Προχωρώντας ακόμη περισσότερο, υποστηρίζει: «Θέση μας, που την καταδέσαμε στην τοπική κοινωνία, είναι ότι είμαστε αντίθετοι στην επέκταση της παραδοσιακά υφισταμένης μεταλλευτικής δραστηριότητας. Ομως δεν θεωρούμε ότι η εκλογική διαδικασία ανέδειξε νικητές και ήττημένους. Σεβόμαστε την αντίθετη άποψη, ανοίγουμε τον διάλογο για να βρούμε όλοι μαζί την φέρουσα ικανότητα της περιοχής μας».

Απαντώντας σε εκείνους που υποστηρίζουν, ότι τον επέλεξαν όσοι αγωνίζονται ενάντια στην καταστροφή, λέει: «Η προσπάθειά μας είχε θεσμικό προσανατολισμό και διάκινη κινηματικό και συνεπώς, ως νέα δημοτική αρχή, οφελούμε, και είναι και η απαίτηση της κοινωνίας, να παίξουμε τον θεσμικό μας ρό-

λο!»

Και για να μη μείνει καμιά αμφιβολία πώς ό,τι λέει το ενοούμενο, διευκρινίζει τι εννοεί όταν αναφέρεται σε θεσμικό ρόλο: «Η δημοτική αρχή δεν πρέπει να ταυτίστε με την μία ή την άλλη πλευρά στο θέμα των μεταλλείων, γιατί σε αυτήν την περίπτωση θα κάνουμε το ίδιο λάθος που έκανε ο απερχόμενος δήμαρχος. Ο Χρ. Πάχτα ταυτίστηκε με τη μα πλευρά και έγινε δήμαρχος των μισών δημοτών, γι' αυτό και του γύρισαν την πλάτη!»

Ξεπερνώντας κάθε όριο πολιτικής ανεντιμότητας, τάσσεται υπέρ της παραμονής των χρυσοθήρων... με όρους: «Η δημοτική αρχή δεν μπορεί να κλείσει τα μεταλλεία και δεν θελεί να παράξει ανέργους. Εμείς θα προσπαθήσουμε να ενώσουμε τον κόσμο στο εξής τρίπτυχο: Πρώτον, πάρεσις για αυστηρότερους περιβαλλοντικούς ελέγχους σε οποιαδήποτε μεταλλευτική δράση. Δεύτερον, να ανοίξει το βήμα του διαλόγου για τη φέρουσα ικανότητα της περιοχής και

τρίτον και σημαντικότερο, να προσπαθήσουμε να αναπτύξουμε άλλες δράσεις που θα ενισχύουν την απασχόληση. Θέλουμε να γίνει ο δήμος ένα "θερμοκάππιο", αρωγός, καταλύτης της επιχειρηματικής δραστηριότητας και της αύξησης της απασχόλησης, έτσι ώστε να επιτεχθεί κάποια στριμμή και μια εργασιακή ισορροπία. Πιστεύω ότι μόνο έτσι θα τελειώσουμε και με τα διχαστικά διλήμματα και ο τόπος θα βαδίσει προς μια άλλη αναπτυξιακή κατεύθυνση».

Ωστε ο αγώνας τόσων ανθρώπων, οι οποίοι δάρθηκαν, φεκάστηκαν με χημικά, συνελήφθησαν χαρόφατα ενώ κοιμούνταν, σύρθηκαν σε ανακρίσεις και δικοιοτρία, προφυλακίστηκαν και αντιμετωπίζουν κατηγορίες για σύσταση «εγκληματικής οργάνωσης», στηριζόταν σε «διχαστικά διλήμματα» και... παρεξηγήσεις! Δε νομίζουμε ότι χρειάζεται να σχολιάσουμε τίποτ' άλλο. Τα είπε όλα μόνος του ο Μήχος (μετά την εκλογή του, βέβαια).

Καυγάς για ένα γραφειοκράτη

Τι έγινε με την περίπτωση Θεοχάρη δεν χρειάζεται μετάφραση. Ο Σαμαράς χρειάζονταν έναν αποδιοπιμαίο τράγο, ο Θεοχάρης είχε όλα τα... πρόσωντα (στυγνός γραφειοκράτης, με προκλητική συμπεριφορά, μολονότι ήταν ένα απλό εκτελεστικό όργανο), τον σουτάρισε, για να καλλιεργήσει για ένα διάστημα την φευδαρισθήση ότι η κυβέρνηση «πήρε το μήνυμα» των εκλογών και πλέον θα αντιμετωπίζει με ευαισθησία «τα προβλήματα των πολιτών». Επειδή δεν μπορούσαν να τον διώξουν (η θέση του γενικού γραμματέα εσόδων είναι πλέον πενταετούς θητείας, δηλαδή υπερβαίνει τον χρονικό ορίζοντα μιας κυβέρνησης), τον πρέσαραν, θα του έταξαν και κάτι και τον ανάγκασαν να παραιτηθεί.

Σηγά τα ωά, θε έλεγε κάποιος. Εδιωξαν ένα γραφειοκράτη για να βάλουν έναν άλλο στη θέση του, που θα κάνει την ίδια δουλειά χωρίς να προκαλεί με μηνύματα στο Twitter. Δεν είχε, όμως, την ίδια άποψη το ιερατείο της Κομισιόν, που -μολονότι δεν του έπειρε κανένας λόγος, μιας και ο Θεοχάρης τυπικά «παραιτήθηκε για προσωπικούς λόγους»- εξέδωσε μια οργιλη ανακοίνωση, με την οποία αντιμετώπισε την κυβέρνηση σαν μια οποιαδήποτε υπηρεσία της Κομισιόν, η οποία δεν κάνει καλά τη δουλειά της. Η ανακοίνωση της Κομισιόν έπλεκε το εγκώμιο του Θεοχάρη («Από τον ορισμό του γ.γ. δημοσίων εσόδων τον Φεβρουάριο 2013, ως

επικεφαλής μιας ημιαυτόνομης διοίκησης, εντός του υπουργείου οικονομικών, ο κ. Θεοχάρης διαδραμάτισε ρόλο κλειδί στον εκσυγχρονισμό και στην ψηφιοποίηση της φορολογικής διοίκησης, αυξάνοντας τα ποσοστά συλλογής εσόδων και εφαρμόζοντας βασικές νέες φορολογικές μεταρρυθμίσεις για τη συλλογή εσόδων και τους φόρους περιούσιας») και στη συνέχεια, χωρίς την παραμικρή διπλωματική αβρότητα πετεύσε την πρώτη βόμβα: «Η εξέλιξη αυτή είναι αιτία βαθιάς ανησυχίας!»

Ακολούθησε η δεύτερη βόμβα, με τη μορφή γραμμής προς την κυβέρνηση: «Είναι ουσιώδους σημασίας να διασφαλίσει η κυβέρνηση την πλήρη συνέχεια στην υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων που έχουν προγραμματιστεί ώστε να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της διοίκησης, η καταπολέμηση της απάτης και της φοροδιαφυγής και η διασφάλιση αυξανόμενων δημοσίων εσόδων». Δηλαδή, η καρατόμηση Θεοχάρη, που έγινε με όλους τους τύπους, θεωρείται από την Κομισιόν ως προσπάθεια της κυβέρνησης να κάνει πίσω από την «πλήρη συνέχεια στην υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων». Και η ανακοίνωση της Κομισιόν έκλεινε με τη χαροποίηση βολή: «Οπως έχει δηλώσει ο αντιπρόεδρος Ρεν, πάνω από μία φορά κατά το παρελθόν, αυτό δεν είναι μόνο στοιχείο οικονομικής αποτελεσματικότητας, αλλά και κοινωνικής δι-

καιοσύνης. Ως εκ τούτου σε συνεργασία με τους εταίρους μας στην EKT και το ΔΝΤ θα συνεχίσουμε να παρακλαυθούμε τη δέσμευση της ελληνικής κυβέρνησης για μια πιο αυτόνομη διοίκηση εσόδων, όπως επίσης και για τις δεσμεύσεις με στόχο να θεσπιστούν αυστηρές διαφορετικές και αξιοκρατικές διαδικασίες για τον ορισμό ανώτατων διοίκησης στην ελληνική δημόσια διοίκηση. Προσβλέπουμε σε μια αυστηρή, διαφορνή και αξιοκρατική διαδικασία για τον ορισμό του διαδόχου του κ. Θεοχάρη, προκειμένου να διασφαλιστούν υψηλά πρότυπα ακεραιότητας και διαφάνειας!»

Η Κομισιόν (για την ακρίβεια ο Ολιό Ρεν) συμπεριφέρθηκε στη συγκεκριμένη ζητούσαν όπως συμπεριφέρεται στους υπαλλήλους της. Θύμισε ότι παρακολουθείται η βόλτα του και τα πικνίκ του, την άθληση του κτλ. Κι είναι αυτός ο κόσμος που απαιτεί τη διάθεση κονδυλίων για τη φροντίδα του Αλσούς. Ενώ ο Μελισσανίδης θελεί να το κάνει κούκλα! Ψέγουν, δε, για υποκρισία αυτούς που αντιτίθενται στα σχέδια του μεγαλοκαπιταλιστή. Το συγκεκριμένο «ρεπορτάζ» αναδημοσιεύτηκε αυθημέρων από όλες τις οπαδικές ιστοσελίδες της ΑΕΚ, σημάδι ότι έπεισε «γραμμή» από «ψηλά».

■ Ο μουγκός μίλησε!

Ως γνωστόν, εκτός του τεράστιου Σίμου Κεδίκογλου, που από το επιτελείο της Ρούλας Κορομηλά βρέθηκε στο επιτελείο του Αντώνη Σαμαρά, υπάρχει και ο πρωτοξάρηφος Συμεών Κεδίκογλου, βουλευτής του ΠΑΣΟΚ αυτός. Ο φέρεται πολιτικός έχει τοποθετηθεί εδώ και ένα χρόνο υφυπουργός Παιδείας. Υπήρχε σαν να μην υπήρχε. Ξαφνικά, ο Συμεών απέκτησε φωνή. Οχι για τα θέματα του υπουργείου του, αλλά για τα εσωκομματικά του ΠΑΣΟΚ. Την έπεισε άγρια στον Βενιζέλο, μόλις πληροφορήθηκε ότι θα μείνει εκτός κυβέρνησης, διότι πρέπει να βολευτεί και κάνεις άλλος.

■ Θρασύδειποι

Με τον Τατσόπουλο τα πρόγματα θα ήταν εύκολα. Ο νεοναζί τραμπιτούκος «τον είχε». Μόλις, όμως, σηκώθηκε και έκανε μεταβολή. Βλέπετε, αυτόν δεν «τον είχε». Εστω και εκτός αθλητικής δράσης εδώ και χρόνια, έχει τα μούσουλα για του ρίξει μια μπουνιά και να τον αφήσει σέκο. Κι αυτό ο νεοναζί δεν το αντέχουν, διότι το πρότυπο που καλλιεργούν στα μέλη των τομάτων εφόδου είναι αυτό

Στο Μουντιάλ της Βραζιλίας, όπως και σε κάθε μεγάλη ποδοσφαιρική διοργάνωση, υποστηρίζουμε την Αγγλία

Οι αναμετρήσεις ανάμεσα σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό για την κατάκτηση του τίτλου στο μπάσκετ σηματοδότησαν το τέλος της αγωνιστικής περιόδου. Δε θα σταθούμε στο αγωνιστικό μέρος της κόντρας των δυο αιώνιων αντιπάλων, παρά το γεγονός ότι ήταν η πιο ενδιαφέρουσα των τελευταίων χρόνων, αφού κρίθηκε στα πέντε παιχνίδια και είχε ανατροπές και σαστένες. Αξίζει όμως να σχολιάσουμε τα «παραπολιτικά» των αναμετρήσεων και κυρίως τη σφροδή επίθεση των αδελφών Αγγελόπουλων στον πρόεδρο της ΕΟΚ Γιώργο Βασιλακόπουλο, μετά το τέλος του 4ου τελικού στο ΣΕΦ. Η ειδηση δεν ήταν οι καταγγελίες για τη διαιτησία (αυτές αποτελούν μέρος του τελετουργικού των αναμετρήσεων πράσινων και κόκκινων), αλλά η απειλή ότι οι παίχτες της ερυθρόλευκης ομάδας δε θα πάρουν άδεια για να αγωνιστούν με την εθνική ομάδα.

Ο λόγος που οι ιδιοκτήτες της ΚΑΕ Ολυμπιακός οδηγήθηκαν σε αυτή τη δίλωση ήταν η ελλειψη ασφαλιστικής κάλυψης για όσους παίχτες αγωνιστούν με την εθνική ομάδα. Η άποψη της ερυθρόλευκης ΚΑΕ είναι ότι το ασφαλιστήριο συμβόλαιο της FIBA καλύπτει μόνο ιατροφαρμακευτική περιθώρη και με το επιχείρημα ότι δεν διασφαλίζεται η κάλυψη των περιουσιακών της στοιχείων από κάποιον τραυματισμό ή ατύχημα, δεν επιτρέπει τη συμμετοχή τους στις υποχρεώσεις της εθνικής ομάδας. Καταρχάς, θα πρέπει να τονιστεί ότι οι παίχτες θεωρούνται από τις διοικήσεις των ομάδων περιουσιακά στοιχεία για τα οποία έχουν το δικαίωμα να αποφασίζουν χωρίς να τους ρωτήσουν.

Η διοίκηση της ερυθρόλευκης ΚΑΕ (το πιο πιθανό είναι ότι κάτι ανάλογο θα είχε κάνει και οποιαδήποτε άλλη ΚΑΕ ή ΠΑΕ) αποφάσισε ως μέσο πίεσης προς την Ομοσπονδία, με την οποία αντιδικούσε για το θέμα της διαιτησίας, να μην πάνε οι παίχτες στην Εθνική και εφόσον επιμείνει σε αυτή της τη θέση, οι παίχτες είναι επί της ουσίας υποχρεωμένοι να μην πάνε, αφού σε διαφορετική περίπτωση κινδυνεύουν να θεωρηθούν «ξένο σώμα» στην ομάδα. Εκτός όμως από το «ηθικό» ζήτημα, αφού στη διαμάχη ΕΟΚ - ΚΑΕ Ολυμπιακός εμπλέκονται η εθνική ομάδα και οι παίχτες, οι ερυθρόλευκοι είναι «υπόλογοι» και ως προς τα πραγματι-

κά περιστατικά.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

την έκρηξη των Αγγελόπουλων, «διέρρευσε» από την ΕΟΚ το ασφαλιστήριο συμβόλαιο για το έτος 2010, από το οποίο προκύπτει ότι το ασφαλιστήριο συμβόλαιο της FIBA με την ασφαλιστική εταιρία Arch καλύπτει πλήρως τους αθλητές για τα διαφυγόντα τους έσοδα, σε χρονικό ορίζοντα ενός έτους, με πλαφόν τα 2 εκατομμύρια ευρώ για κάθε παικτή. Σύμφωνα με πληροφορίες από κύκλους της ΕΟΚ, στο ασφαλιστήριο για το έτος 2014 υπάρχουν μικροαλλαγές προς το συμφέρον των εργαζόμενων και η εκτίμηση είναι ότι τελικά οι ερυθρόλευκοι θα κάνουν πίσω, αφού δε θα μπορούν για πολύ χρονικό διάστημα να κρύβονται πίσω από έναν υποτιθέμενο κίνδυνο για τους παίκτες.

Οσον αφορά τους όρους του ασφαλιστήριου, από την πλευρά της ΕΟΚ τονίζεται ότι όλες οι Ομοσπονδίες είναι υποχρεωμένες από τη FIBA να το υπογράψουν, ότι ισχύει από την έναρξη της προετοιμασίας των εθνικών ομάδων και όχι μόνο για τη διάρκεια των αγώνων, ότι καλύπτονται οι παίχτες ακόμη και για αιτιχήματα εκτός αγωνιστικού χώρου (π.χ. να πάθει ο αθλητής απύχημα στο ξενοδοχείο που μένει η αποστολή). Το συμβόλαιο αυτό θα το υπογράψει η ΕΟΚ μόλις ανακοινωθούν τα ανόματα των διεθνών και σε αυτό θα αναγράφεται το ποσό του ετήσιου συμβολαίου του αθλητή, όπως (υποτίθεται) αυτό έχει δηλωθεί από το σύλλογό του στην αρμόδια αρχή. Οι αξιωματούχοι της Ομοσπονδίας τονίζουν ότι η αρμόδια αρχή για τα ποσά που αναγράφονται στα συμβόλαια δεν είναι η ΕΟΚ, ούτε η FIBA, αλλά ο ΕΣΑΚΕ, από τον οποίο θα πάρει τα ποσά η ΕΟΚ για να τα γράψει στο ασφαλιστήριο, και για το λόγο αυτό η Ομοσπονδία στην ανακοίνωσή της μιλάει για «δηλωμένα ποσά». Επιπλέον, τονίζουν ότι δεν έχει εμπλοκή η Ομοσπονδία στο αν αυτά τα ποσά είναι πραγματικά όχι και ότι δεν μπορεί να πάρει θέση στη διαμάχη ανάμεσα σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό για το ύψος των συμβολαίων που υπογράφει ο κάθε αθλητής.

Ενα ακόμη σημείο τρίβης, στο οποίο πιθανόν να έχει δίκιο ο Ολυμπιακός, είναι το θέμα της εφορίας και αν περιλαμβάνεται στις αποζημιώσεις και το ποσό που αντιστοιχεί στην εφορία. Από την πλευρά της ΕΟΚ

δεν υπάρχει σαφής δέσμευση ότι είναι και η εφορία, αφού υπάρχει και το ταβάνι των 2.000.000 ευρώ ανά παίκτη, όμως αν δούμε κάποια από τα συμβόλαια των παιχτών που εκτός απροστόπου θα συμπεριληφθούν στην αποστολή της Εθνικής, ουσιαστικά θέμα υπάρχει μόνο με τον Σπανούλη (το συμβόλαιο του είναι 2.000.000 ευρώ και με την εφορία ανεβαίνει στα 2.800.000 ευρώ), αφού για όλους τους άλλους τα συμβόλαια που έχουν δηλωθεί στον ΕΣΑΚΕ, ακόμη και με το ποσό της εφορίας, μπορούν να καλυφτούν.

Θα κλείσουμε το θέμα της «ασφάλισης» των διεθνών, πίσω από το οποίο κρύβεται η κόντρα για το ποιος ελέγχει το ελληνικό παίσκετ, τονίζοντας ότι οι αφοί Αγγελόπουλοι δείχνουν να μην έχουν σαφή εικόνα για το χώρο. Αποφάσισαν να τα βάλουν στα ίσα με τον Βασιλακόπουλο, ο οποίος από ότι διέχεται έχει ραπτιστικό υπόβαθρο, γιατί υποστηρίζει τις αναπτυσσόμενες ποδοσφαιρικές χώρες. Τόνισε μάλιστα ότι τα βρετανικά ΜΜΕ σηκώνουν συνεχώς το θέμα με το Κατάρ γιατί θέλουν να καταστρέψουν τη ΦΙΦΑ. Παρά την έντονη αφιερωμένη που δέχεται, ο Μπλάτερ δείχνει ότι είναι ακόμα ο κυρίαρχος του παιχνιδιού και αυτό ενισχύεται από την αδυναμία των αντιπάλων του να βρουν μια αξιόπιστη υποψηφιότητα που θα μπορούσε να τον κερδίσει. Μοναδικό αντίπαλο δέος είναι ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί, ο οποίος προς το παρόν έχει αποφασίσει να μη βγει μπροστά και να περιμένει να οικοληφθεί το Μουντιάλ για να πάρει τις αποφάσεις του.

Είναι φανερό ότι όσα διαδραματίστούν εντός και εκτός αγωνιστικών χώρων στη Βραζιλία θα επηρεάσουν σημαντικά τις εξελίξεις στο παγκόσμιο ποδοσφαιρικό οικοδόμημα. Οι συνέπειες της οικονομικής κρίσης και τα σκάνδαλα τύπου Κατάρ έχουν επηρεάσει αρνητικά την εικόνα του παγκόσμιου επαγγελματικού ποδοσφαίρου και αν το Μουντιάλ της Βραζιλίας δεν καταφέρει να αλλάξει την άσχημη εικόνα, οι εξελίξεις αναμένονται ραγδαίες. Η ΟΥΕΦΑ έχει καταφέρει τα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα να είναι τα πιο ανταγωνιστικά παγκοσμίως και να συγκεντρώνουν τους πρωτοκλασάτους παίκτες, τώρα όμως που η πίτα, λόγω της οικονομικής κρίσης, μικραίνει, θα προσπαθήσει να έχει δικό της άνθρωπο στην κορυφή της ΦΙΦΑ, για να μπορεί να ελέγχει πλήρως το ποδοσφαιρικό οικοδόμημα. Μέχρι τις εκλογές στη ΦΙΦΑ θα δούμε και άλλα επεισόδια και οι εξελίξεις αναμένονται με ενδιαφέρον.

■ ΠΙΕΡ ΠΑΟΛΟ ΠΑΖΟΛΙΝΙ Θεώρημα

Ελλείψει νέων αξιοπρεπών προτάσεων από τις αίθουσες των κινηματογράφων για αυτήν την εβδομάδα, θα αναφερθούμε αποκλειστικά στην επανακυλοφορία του αριστούργηματος του Πιερ Πάολο Παζολίνι «Θεώρημα».

Οταν ο Παζολίνι παρουσίασε την ταινία του (1968), δέχτηκε ποικίλες αντιδράσεις. Από τη μία σφραγίδες επιθέσεις και από την άλλη άκρωτο ενθουσιασμό. Αυτό ήταν αναμενόμενο, γιατί ο σπουδαίος αυτός δημιουργός αποφάσισε να τα βάλει με τον ιερό θεσμό της οικογένειας.

Η υπόθεση της ταινίας του είναι εξαιρετικά απλή. Στην υπέροχη οικογένεια ενός εργοστασιάρχη, μία μέρα εμφανίζεται ένας επισκέπτης. Ο επισκέπτης είναι τόσο όμορφος που τελικά γίνεται το αντικείμενο του πάθους όλης της οικογένειας. Οταν αυτός μετά από λίγο θα φύγει, ο πατέρας, η μητέρα, η κόρη, ο γιος, αλλά και η υπηρέτρια του σπιτιού θα εξομολογηθούν τις στιγμές πάθους που πέρασαν.

σαν μαζί του. Υστερά από τις αποκαλύψεις αυτές, ο πατέρας θα χαρίσει το εργοστάσιο στους εργάτες του, τρέχοντας γιανός στους δρόμους, ο γιος θα φύγει επί ματαίω πταρηγορία στην τέχνη, η κόρη θα πέσει σε βαριά κατάθλιψη, η μητέρα θα φύγει διαρκώς εραστές και η υπηρέτρια θα γυρίσει στην επαρχία, όπου θα αντιληφθεί ότι είναι αγάπη και κάνει θαύματα...

Χρησιμοποιώντας με συμβολικό τρόπο τους χαρακτήρες του, ο Παζολίνι κάνει ένα ξεκάθαρο σχόλιο για το διαστροφικό (με την ευρεία έννοια), υποκριτικό και εκφυλιστικό ρόλο της σύγχρονης αστικής οικογένειας. Χρησιμοποιεί τον επισκέπτη του ως από μηχανή Θεό, ο οποίος προκαλεί έκρηξη και κατορθώνει να φέρει στην επιφάνεια ότι οι υπόλοιποι πρωταγωνιστές προσπαθούν να κρατήσουν θαυμάτων. Δηλαδή, την έμφυτη ανάγκη τους για πραγματικά και έντονα αισθήματα, τη συμφιλίωση με τη φύση τους, τη δύμηση σχέσεων πάνω σε πραγματική και ουσιωδή βάση, με λ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Οι ταπητουργοί του Κουγιάν-Μπουλάκι τιμούν τον Λένιν» – ποίημα του Μπ. Μπρεχτ

Γεγονός, η απεργία στα αεροδρόμια του Ρίο (fuck Μουντιάλ!)

Και εγένετο αυτοίς ανασχηματισμός

Και πάλι: φασούλι το φασούλι, αδειάζει το σακούλι

Ανασχεστήκαμε με τον ανασχηματισμό

Τομηκυθμόσιού ωτων κυμάτων με κομμένα αυτιά καμένα βλέφαροι ανάστοποι βρωμάτισιφ βοκακάτουρο (διαβάζεται απνευστή - χωρίς μέτρο)

Ετη 2002-2010: Αποδοχές -34.981,31 ευρώ, ημέρες απασχόλησης 1.392 (γιατί καπιταλισμός υπήρχε προ και κατά τη διάρκεια της κρίσης). Ευτυχώς (ΤΑ ΝΕΑ.gr – με κόκκινο το gr, παρακαλώ)

12-6-14, μας πιληροφορούν ότι το πρω(κ)τογενές πλεόνασμα έφτασε τα 711 εκατομμύρια...

Κι επειδή υπάρχει πλεόνασμα, πλεονάζουν και οι 45 εργάτες (από τους 74) της Χαλυβουργίας Ελλάδος...

◆ Καινούργιος διπρόσωπος Τύπου της κυβέρνησης.

◆ Των παθών μας το αυγοτάροχο.

◆ Ημαρτημένα προηγούμενου φύλου: αντί Αινιάκος διάβαζε Αινιάνος.

◆ Και κάνα χαρακτικό δεν θα σας χάλασε: GUSTAV DORE', xarakτικά 1856-1857 (Αθήνα 1987). Δώστε βάση στο Νο 25: Το καταραμένο χρήμα και 27: Αφίσα «Οι ευαισθησίες του Πολύδωρου Μαρασκήν».

◆ Ανασχηματισμός (με ίστα). Έκ της λέξεως ιμάτιον, κοινώς άλλαξε ο Μανωλίδης κι έβαλε τα ιμάτιά του άλλιως.

◆ Το πέσο ενδιαφέρεται για το πάρκο Τρίτση ο «ΣΥΡΙΖΑ Αγίων Αναργύρων - Καμπτερού» φαίνεται και από το γεγονός ότι το μπλογκ του είναι ενημερωμένο μέχρι την Κυριακή, 24 Νοεμβρίου 2013 (...) Κοινώς, στα τέτοια τους και το πάρκο, και οι κάτοικοι, και οιδήποτε άλλο.

Εκλογές μόνο! (Και κλάσαμα οι συριζαίοι που δεν πήραν το δήμο). Κατά τα άλλα, οι «αριστερές δυνάμεις» προεκλογικά ΑΠΑΞΙΟΥΣΑΝ να ασχοληθούν με το θέμα: ΟΥΛΟΙ για τα κου-

κία «αγωνίζονταν».

◆ Δανειάκι-δανειάκι, μας το πήραν το σπιτάκι.

◆ Καθαρή ανακοίνωση Τύπου μπατσοδελτίου: «Αστυνομική επιχείρηση για την παιδική βία» (Ριζοσπάστης, Τετάρτη, 11.6.14).

◆ Θα προτείνουμε στο ΣΥΡΙΖΑ, λόγω της ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ χαμηλής κυκλοφορίας της Αυγής (φανόμενο κι αυτό, για ένα... μέλλον «κυβερνητικό κόμμα») να την μετονομάσει σε Αν-βγει...

◆ Της Τρικούπη τα ψητά/ φέραν φαρμακοπαχί/ μα, ο Μπενιβενίζελος/ τους... επεζήσε στο τέλος (Βαργγέλη κάνε δίαιτα/ για νάδεις άσπρη μέρα...).

◆ «Ομαδική απόλυτη» από Βρούτση 45 εργαζόμενων στη Χαλυβουργία (Η ΑΥΓΗ, 12.6.14). Άρα ο καπιταλιστής ελέγει εκ του τίτου... Και μια λεπτομέρεια: η συριζοφυλλάδα αποφεύγει επιμελώς τη χρήση της λέξης εργάτες...

◆ ΤΩΡΑ φαίνεται το «πρόσωπο» της Χρυσής Αυγής και το πόσο «υποστήριζαν» τους απεργούς της Χαλυβουργίας.

◆ «Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα πάει φέρτο για μπάνια» - Αλέξης Τσίπης.

My heart bleeds... [ο ΣΥΡΙΖΑ ίσως όχι (...) ο Αλέξης όμως;].

◆ H kathimerini.gr (12.6.14) είδε την Αντριάνα Λίμα να «εξηγεί στους Αμερικάνους ενόψει Μουντιάλ, τι εστί ποδόσφαιρο», όμως τα λιμά (=πείνα) στη Βραζιλία δεν κάνει τον κόπο να μας τα εξηγήσει.

◆ Καλά καβατζώμενος στο Old Vic o Kevin Spacey.

◆ «Makis Vondis» ονομάζει τον Βορίδη ο «Socialist Worker» (socialistworker.co.uk, 10.6. 14). Εμείς αφοιρούμε το γράμμα η και βγάλτε εσείς πώς πρέπει να ονομάζεται ο τραμπούκος αυτός...

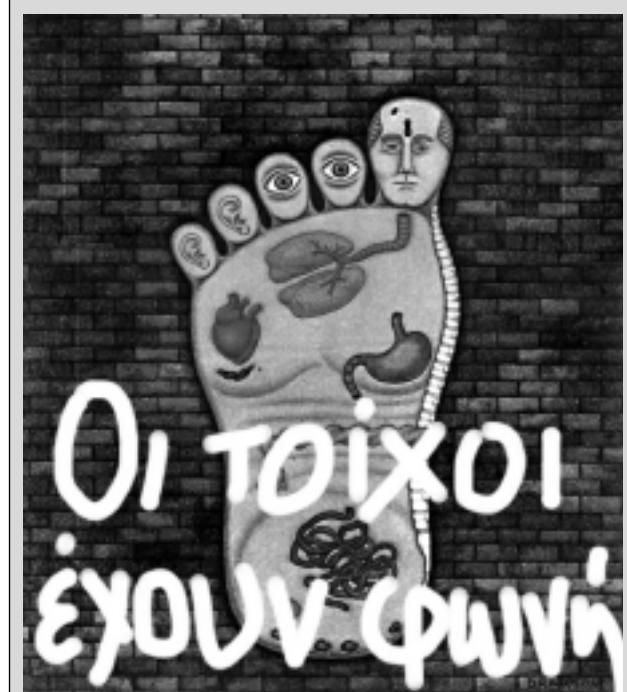
◆ Φραξιωνισμός.

◆ Κάποτε, σα βρεθεί καιρός/ Πάνω στις σκέψεις όλων των μεγάλων διανοητών όλων των εποχών/ θα στοχαστούμε/ Ολούς τους πίνακες, όλων των ζωγράφων θα θαυμάσουμε/ Με όλους αυτούς που κάνουν πλάκα θα γελάσουμε/ Όλες τις γυναίκες θα φλερτάρουμε/ Όλους τους άντρες θα διδάξουμε. Μπ. Μπρεχτ: Einmal, wenu du zeit sein wird- μπρ. Νάντια Βαλαβάνη.

◆ «Το άρθρο ασχολείται με την

συμμετοχή των βασιλισσών της Ελληνιστικής εποχής στην ευεργεσία, ως μηχανισμού κάλυψης αναγκών ομάδων πληιών, καθώς και κοινωνικού ελέγχου και στήριξης της εξουσίας. Με τις ευεργεσίες τους οι βασιλισσές στόχευαν στην κοινωνική συνοχή και ευζωία, και συνέβαλαν στην εξουσία των δυναστειών στις οποίες ανήκαν. Σε διεθνές επίπεδο, αυτές οι κολές πράξεις αποτελούσαν μηχανισμό της βασιλικής διπλωματίας και μέσο εξάπλωσης της επιρροής των βασιλείων τους πάνω στις -κατ' όνομα- ανεξάρτητες ελληνικές πόλεις». Αν σας θυμίζει τις «αγαθοθεραγίες» των σημερινών καπιταλιστριών (κυρα-Μαριάνα και τα ρέστα), δεν πέσατε έξω. Για πλήρες άρθρο στην ιστονομική γλώσσα με τίτλο «Las «buenas obras» de las reinas helénisticas benefactor y poder político» της María Dolores Miron Perez δημοσιεύτηκε στο περιοδικό ARENAL, τεύχος Ιούλη-Δεκέμβρη 2011, σελ. 243-275]. Εχει ενδιαφέρον.

◆ Τζιχαντομπλακάουτ. Βασιλής

◆ Θρανίο - Καναπές - Τάφος - Α (σύνθημα γραμμένο με μαρκαδόρο στο Πάντειο, έξω από τη βιβλιοθήκη)

Ιδιο το «θρανίο» με τον «καναπέ»; Η μόρφωση με την πολιτική αδιαφορία και την κοινωνική αδράνεια; Δηλαδή ο φοιτητής γιατί σκίστηκε στο διάβασμα και τα φροντιστήρια (που ξεπαράδιασαν τους γονείς του); Για να περάσει σε μια σχολή και να μην καθήσει στα θρανία της, αλλά να «οργανώνει την επανάσταση» (εξακολουθώντας να ξεπαραδίαζει τους γονείς του); Υπάρχει το lifestyle, υπάρχει η «φυτοτοίχηση», αλλά δεν είναι και τόσο καλύτερο το «αντίθετο» lifestyle, που κηρύσσει την περιφρόνηση απέναντι στη γνώση και τον ατομικό παραστισμό. Οχι, η μόρφωση δεν καταχτίεται μόνο στα θρανία του αστικού εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά ούτε μακριά απ' αυτά τα θρανία. Ας κάνουν τον κόπο οι νεαρές εξεγερμένοι που χρόνια τώρα έχουν κάνει την αμφορφωσία σύμβολο να διοιστούν λίγη ιστορία, να δουν την οργανική σχέση που είχαν τα προδευτικά-ανατρεπτικά κινήματα με το «θρανίο», ιδίως σε εποχές εξεγέρσεων.

◆ All you need is dynamite (ανυπόγραφο σύνθημα έξω από το στέκι των αναρχικών στο ΤΕΙ Πειραιά)

Στο ίδιο μήκος κύματος με το προηγούμενο και αυτό το σύνθημα. Εκείνο το «all» βγάζει μάτια. Αν ήταν έτσι, οι εργαζόμενοι στα ορυχεία και στις διανοίξεις δρόμων θα ήταν η κοινωνική πρωτοπορία. Γιατί αυτοί έχουν δυναμίτη. Μόνο που χρειάζονται και άλλα πράγματα, για ν' αποκτήσει ο δυναμίτης κοινωνική αξία και χρησιμότητα. Απαιτείται γνώση, οργάνωση, κοινωνική γείωση, απελευθερωτικό όραμα, πρόγραμμα μετάβασης σε μια άλλη μορφή κοινωνικής οργάνωσης κτλ. κτλ. Γιατί ν' απασχολούν, όμως, αυτές οι δυσκολίες τους συνθηματογράφους της ευκολίας (λέγεται και παπαρολογία);

◆ Ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη σας εύχεται ευτυχισμένο το 1967 - Tanks Not Dead (αυτοκόλλητο με μαύρα γράμματα στη Σπ. Τρικούπη στη Εξάρχεια)

Πανεξύπνιο!

◆ Οπου ακούς τάξη, ανθρώπινο κρέας μυρίζει / Ποτέ δε φανταζόμουν ότι τόσες πολλές μέρες κάνουν τόση λήγη ζωή / Το μακριάζ δεν καλύπτει το κενό μωρό μου («μπουκέτο» συνθημάτων σε τοίχο του Παντείου, με υπογραφή ένα αιστέρι)

Ο συνθηματογράφος είχε όρεξη και έμπνευση. Και κόσμησε τον τοίχο με εύστοχες ατάκες, δανεισμένες ή δικής του έμπνευσης. Ξεχωρίζουμε το τρίτο σύνθημα.

◆ Δεν υπάρχουν παθητικοί καπνιστές, μόνο... αντιπαθητικοί αντικαπνιστές (σύνθημα σε τοίχο του ΤΕΙ Αθήνας)

Συμφωνούμε και επαυξάνουμε. Κορυφαίος στον καπνό των αντιπαθητικών είναι γαλάζιος βουλευτής, γόνος γνωστού μεγαλοεκδότη, ο οποίος συνεχίζει την παράδοση «φυτεύοντας» βουλευτές και στα δύο κόμματα του πάλαι ποτέ δικιμοπατισμού. Γυρίζει στους διαδρόμους της Βουλής και κυνηγάει βουλευτές και υπαλλήλους που καπνίζουν στη ζουλά, με συμπεριφορά μεγάλου ιεροεξεταστή έτοιμου ν' ανάψει την πυρά.

Η κατάληξη του οπορτουνισμού είναι ο πάτος

Η αστική δικαιοσύνη έκανε το καθήκον της

Οι ανώτατοι δικαστές του Αρείου Πάγου προσπάθησαν επαναπρόσληψης των απολυμένων καθαριστριών του υπουργείου Οικονομικών. Απέρριψαν την αίτηση για έκδοση προσωρινής διαταγής, λέγοντας εμμέσως στον Στουρνάρα πως καλ

